KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

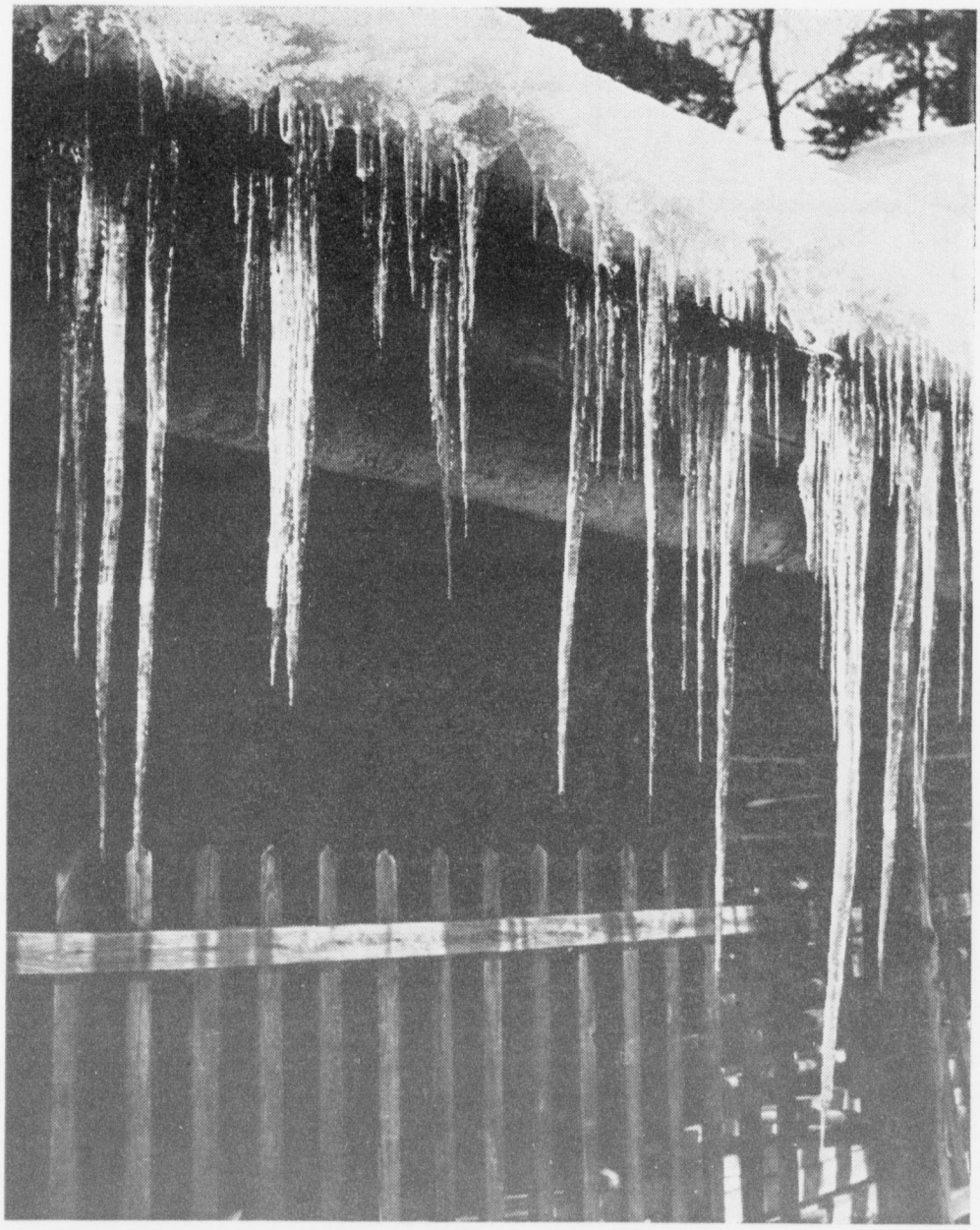

MAALISKUU
MARS

N:o 3 - 1962

ONNEN POTKU

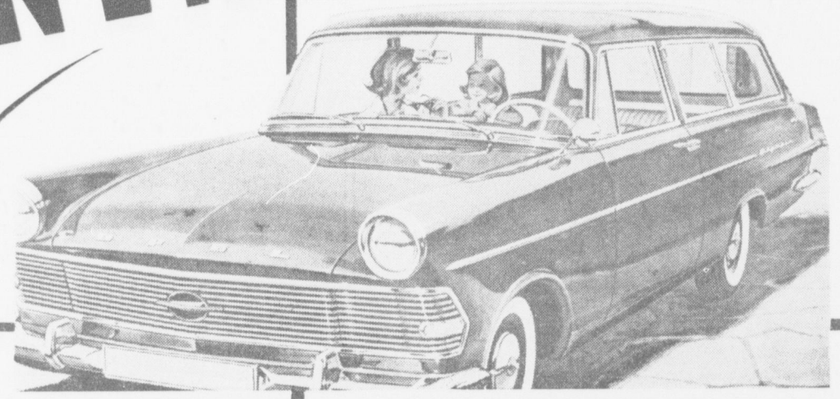

OPEL OLYMPIA KARTANOAUTO

AUSTIN A 40 kartanoautoja

3 kpl

12 MOPEDIA tai
ITALIAN MATKAA
20 SEURAMATKAA
Reinille tai Mamaiaan
20 PÖLYNIMURIA tai
Nestekaasuliettä
60 RANNEKELLOA
tai Lakanoita 1 tus
60 KOTIMANKELIA
180 Kahvikalustoa
1800 Parranajokonetta
2700 Lämpötyynyä
YM YM YM

Luvansaajat: Suomen Kuurojen Liitto, Suomen Partiopoikajärjesto, Suomen Partiotyttöjärjesto, Nuoren Voiman Liitto, Finlands svenska ungdomsförbund, Maanpuolustuksen Tuki ja Maatalousnaisten Tuki

Hoitaa: Arpajaisyhdistys ry

veikkausarpa

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

MAALISKUU | 67 VUOSIKERTA | N:o 3 · 1962

Huhtikuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen maaliskuun 7 päivää

TULKKIKYSYMYS

Tulkkikysymys on viime aikoina ollut useasti esillä Suomen Kuurojen Liiton hallituksessa. Niinpä asetettiin viime vuoden alussa erityinen tulkkitoimikunta asiaa tutkimaan ja kehittämään. Päästäkseen tarkemmin selville nykyisestä tilanteesta tulkkiasiassa "kentällä" toimikunta lähetti kiertokyselyn kaikille kuurojenyhdistyksille pyytäen vastausta kahdeksaan asiaa koskevaan kysymykseen. Vastauksia tuli 20:ltä yhdistykseltä. Niistä ilmeni ensiksikin, että yleensä on viittomakieltä taitavia tulkkeja saatavissa yhdistyksen toimipiirissä, mutta viisi yhdistystä ilmoitti, että sopivia tulkkeja ei ole. Vastauksista kävi myös ilmi, että olemassa olevat tulkit voidaan jakaa kahteen pääryhmään, kuurojen vanhempien lapsiin tai heihin verrattaviin sekä hengellisellä ja sosiaalisella alalla työskenteleviin. Edelliseen ryhmään kuuluvilla, viittomakielen "luonnonmenetelmällä" oppineilla, on taito yleensä hyvä, mutta alttiutta ja kutsumusta tulkin tehtävään usein liian vähän. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvilla taas, jotka ovat sisulla ja vaivalla oppineet viittomat, on usein taidossa puutteita. Vastauksista ilmeni myös, että miltei kaikki yhdistykset pitivät erityisen tulkkikurssin järjestämistä tarpeellisena.

Voidaan kysyä, tarvitsevatko kuurot tulkkeja. Heillähän on puhetaito ja mahdollisuus lukea toisten puhetta huulilta. Tämä päteekin useimpiin kuuroihin nähden, mutta on myös niitä, joilla puhetaito on niin heikko, että toimeentulo on erittäin vaikeata. Lisäksi huuliltaluku ei kaikissa tapauksissa ole mahdollista. On tietysti niin, että kuurot tulevat jokapäiväisessä elämässä yleensä hyvin toimeen ilman tulkkia. Yleensä olisikin kuuron itsetuntoa syytä kohottaa ja rohkeutta lisätä. Tietysti erehtymisen vaara aina seuraa kuuroa, mutta tottumus on toinen luonto, ja niin yleensä kaikki sujuu hyvin. Elämässä joutuu kuitenkin usein sellaisiin tilanteisiin, jotka poikkeavat jokapäiväisestä elämästä. Tällöin tarvitaan usein tulkin apua, ja silloin tulee eteen kysymys siitä, onko tulkkia saatavana. Jos ei ole, saattaa aiheutua kohtalokkaitakin erehdyksiä.

Viittomakielen taito ei kuulevien keskuudessa ole yleinen. Voisi ajatella, että muutaman sadan merkin oppiminen ja niiden käyttäminen ei olisi kovinkaan vaikeata. Ehkäpä ei olekaan. Kielen oppimisessa ovat ratkaisevina tekijöinä taipumus, innostus ja harjoitus. Taipumuksensa puolesta ihmiset eroavat suuresti toisistaan. Toisten kädet eivät millään tahdo totella, toisten viittominen taas on jopa taiteellisesti nautittavaa. Ilman innostusta ei myöskään päästä pitkälle, se on ikään kuin kaiken alkuedellytyksenä. Harjoitus on kuitenkin kaikki kaikessa. Viittomamerkkien oppiminen ja käyttäminen ei olekaan vaikeinta asiassa, vaan nimenomaan niiden ymmärtäminen. Tämä johtuu siitä, että viittomakielemme ei ole tarkkaa ja yhdenmukaista. Lukuisia "murteita" ja tyylejä esiintyy ja voidaanpa melkein sanoa, että jokaisella ihmisellä on oma yksilöllinen viittomatyylinsä. Täten viittomakielen ymmärtäminen tuottaa kuuleville ja varsinkin sellaisille, jotka eivät ole oppineet sitä "luonnonmenetelmällä", usein miltei ylivoimaisia vaikeuksia.

Viittomakielessä olevien virheellisyyksien poistamiseksi ja yleensä sen yhdenmukaistamiseksi on Kuurojen Liiton hallitus viime vuonna asettanut viittomakielitoimikunnan, joka kuluneen syksyn ja talven aikana on ahkerasti kokoontunut ja joka on asettanut tavoitteekseen viittomakielen sanakirjan aikaansaamisen.

Tulkkikysymyksen tyydyttävä järjestäminen on maamme kuuroille tärkeätä. Olisi saatava aikaan pätevien tulkkien verkosto koko maahan kaikkien kuurojen käyttöön. Useampien kuurojen konsulenttien saaminen olisi tässä asiassa suureksi avuksi. Ratkaisevan tärkeätä olisi kuitenkin saada kuurojen vanhempien lapset heräämään tässä asiassa. Heillä on muita paremmin viittomakieli hallussaan ja he saavat harjoitusta myös viittomakielen ymmärtämisessä liikkuessaan lapsina kuurojen keskuudessa. Kysymys

VAIKEIN KÄSKY

Meille ihmisille on annettu kymmenen käskyä elämämme ohjeeksi ja niitä meidän tulisi noudattaa. Sanotaan myös, että on vielä yhdestoista käsky: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Näitä käskyjä ei ole aina helppoa noudattaa ja totella, sillä ihminen on erehtyväinen ja helposti unohtava.

Lapsille tuottaa varmaan suuria vaikeuksia noudattaa neljättä käskyä. Eihän millään jaksa aina olla niin kiltti kuin pitäisi.

— Vaikein kuitenkin varmaan kaikille on tämä: "Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi." Tuon käskyn me usein unhoitamme.

Miksi ihminen puhuu lähimmäisestään enemmän pahaa kuin hyvää? Ovatko toiset ihmiset sellaisia, ettei heistä ole mitään hyvää sanottavaa? Näin asia ei varmaan ole. Meissä kaikissa on sekä hyviä, että huonoja puolia.

Jos naapurimme on meille tyly ja ilkeä, emme saa silti mennä toisille moittimaan häntä. Jos emme voi puhua hänestä hyvää, emme myös saa puhua mitään pahaa, vaan silloin on parasta olla vaiti. Voi myös olla niin, että naapurimme tahi muu lähimmäinen on kovan työn rasittama ja elämän huolien painama, niin ettei hän aina jaksa hymyillä ja olla iloinen. — Muistakaamme, että ihminen näkee vain ulkokuoren, mutta Jumala näkee sydämeen ja tuntee kunkin ihmisen elämäntaistelut.

Käskyn selitys vaatii myös auttamaan lähimmäistämme ja puhumaan hänestä hyvää.

— Meillä ei ole mitään syytä panetella toista ihmistä. Jos emme voi pitää hänestä niin koetamme toisten keskuudessa solvata häntä, saadaksemme näin kirkkaan sädekehän loistamaan oman hyvän minämme yllä.

Tämä ei ole oikein. — Usein syynä panetteluun on varmasti "Kateuden peikko, joka alati asuu sydämessämme.

VIERAITA ÅVIKISSA

Perjantaina kuluvan helmikuun 9 päivänä vierailivat Åvikissa Kuurojen Huoltokotisäätiön ja Åvikin kannatusyhdistyksen kutsumina Raha-automaattiyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja maaherra U. Kiukas, yhdistyksen hallituksen jäsenet poliisiylitarkastaja V. Halme ja sosiaalineuvos P. Mustala sekä mainitun yhdistyksen toiminnanjohtaja V. Lampela.

Raha-automaattiyhdistys on, kuten tunnettua, suhtautunut suurella myötämielisyydellä Åvikin vanhainkotiin ja suorastaan ratkaisevalla tavalla vaikuttanut kuurojen miesten vanhainkodin rakennustöiden aloittamiseen.

Vasemmalta: Toim.joht. Lampela, pol. ylitark. Halme, rov. Paunu, maah. Kiukas ja sos.neuvos Mustala

Tällainen käyttäytyminen lähimmäistämme kohtaan ei ole Jumalan tahdon mukaista. Siksi hän on antanut meille kahdeksannen käskyn, jotta me sitä noudattaisimme ja kunnioittaisimme lähimmäisiämme.

Kunpa me vielä oppisimme tutkimaan omia virheitämme ja katsoisimme, kuinka suuri malka on omassa silmässämme ja vasta sitten ottaisimme rikan pois veljemme silmästä.

Kahdeksas käsky kuuluu "Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi."

Siinä on hyvä käsky ja paras opetus meille seurustellessamme joka päivä ihmisten kanssa. Myös meille kuuroille hyvä, varteenotettava neuvo.

Vieraat lausui isäntien puolesta tervetulleiksi rovasti P. Törmänen. Puheessaan hän kuvasi lyhyesti laitosta sen alkuvaiheista nykypäiviin, perustellen myös uudisrakennuksen välttämättömyyttä. Lopuksi kiitti rovasti Törmänen Raha-automaattiyhdistystä siitä suuriarvoisesta tuesta, mitä Åvik on siltä saanut ja toivoi hyvien suhteiden jatkuvan myös tulevaisuudessa.

Yhteisesti nautitun aterian aikana selosti insinööri R. Savisaari Kuurojen Huoltokotisäätiön perustamiseen johtaneita syitä ja suunnitelmia kuurojen miesten vanhainkodin rakentamiseksi. Erityisesti vaikeat rahoituspulmat tulivat perusteellisesti selvitetyksi, joten vieraat varmaan saivat selvän kuvan niistä vaikeuksista, mitkä uuden rakennuksen rakentajilla on. Seuranneen vilkkaan keskustelun aikana vastaili Åvikin johtajatar neiti Margit Kvist laitoksen päiväohjelmaa ym. toimintaa koskeviin kysymyksiin. Erityisesti tuntui sosiaalineuvos Mustala olevan hyvin perillä kuuroja koskevista erityiskysymyksistä.

Tämän jälkeen siirryttiin tervehtimään kodin asukkaita. Maaherra Kiukas piti heille puheen, missä hän selosti Raha-automaattiyhdistyksen toimintaperiaateita pääpiirteittäin, sekä kiitti lopuksi vieraiden puolesta tilaisuudesta saada tutustua Åvikiin ja sen asukkaisiin. Maaherran lämminhenkinen puhe tulkittiin myös kodin kuurosokeille asukkaille. Kodin asukkaiden puolesta vastasi puheeseen rovasti L. Paunu kuvaten niitä tunteita, millä korkeita vieraita oli odotettu ja kuinka tilaisuudesta jää kodin asukkaille kaunis muisto. Vierailu, lausui rovasti Paunu, on todistuksena siitä, että Åvik ja sen asukkaat eivät ole unohtuneet, vaan heillä on ystäviä myös oman piirin ulkopuolella.

Vieraat tutustuivat senjälkeen rovasti Törmäsen ja insinööri Savisaaren opastuksella laitokseen ja uudisrakennukseen. Arkkitehti Siitonen esitteli uudisrakennusta piirustuksista ja antoi läsnäolijoille yksityiskohtaisen kuvan siitä, millainen uusi rakennus valmistuttuaan tulee olemaan.

Toiminnanjohtaja V. Lampela selosti tämän jälkeen Raha-automaattiyhdistyksen perustamista, toimintaa ja avustusten jakoperusteita. Keskustelun yhteydessä antoivat vieraat ymmärtää, että Åvikilla myös tulevaisuudessa on hyvät mahdollisuudet saada yhdistykseltä avustusta toimintansa tukemiseen.

Mutta aika kului ja noin kolme tuntia saapumisensa jälkeen oli vieraiden palattava Helsinkiin. Aika oli lyhyt, mutta uskomme, että Kuurojen Huoltokotisäätiön ja Åvikin kannatusyhdistyksen edustajien edes jossain määrin onnistui valottaa vieraille niitä ongelmia, joita kuuroilla on, ja tulevaisuuden suunnitelmia, joiden toteuttamisessa Raha-automaattiyhdistyksellä on mahdollisuus auttaa. Olemme hyvin kiitolliset siitä, että maaherra Kiukas, sosiaalineuvos Mustala, poliisiylitarkastaja Halme ja toiminnanjohtaja Lampela noudattivat kutsuamme ja saapuivat Åvikiin, ja toivomme, että viimeistään kuluvan vuoden elokuussa, uuden laitoksen vihkiäisissä, näkisimme heidät uudelleen vierainamme.

A. R.

onkin vain siitä, näkevätkö he, että heitä tarvitaan tässä asiassa ei vain omien vanhempiensa apuna, vaan myös muiden kuurojen keskuudessa.

Viime tammikuussa pidetyt ensimmäiset tulkkikurssit osoittivat ilahduttavasti, että innostusta asiaan ja altista mieltä on. Toimintaa olisi vain saatava kehitetyksi laajemmille aloille. Kurssit osoittivat myös viittomakielen opetuksen tärkeyden. Opetusmahdollisuuden tehostamiseen nykyisestään olisi kiinnitettävä huomiota. Uusia tulkkikursseja tultanee vastaisuudessa järjestämään, mutta erikoisesti paikalliset pienemmät opintopiirit tuottaisivat viittomakielen oppimiseen nähden varmasti hyviä tuloksia.

Kuuroille tärkeän tulkkikysymyksen tyydyttävä hoitaminen vaatii tulkeilta kutsumustietoista innostusta ja uutteraa jatkuvaa harjoitusta, mutta asian tärkeyden huomioon ottaen se kannattaa.

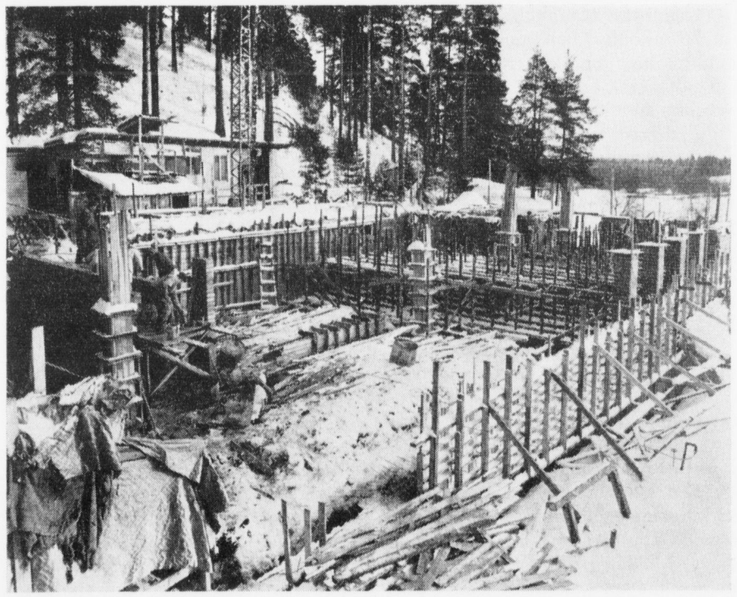

Miesten vanhainkotirakennus kohoaa Åvikin kauniille tontille

Maamme kuurojen lasten koulut niiden hallinnon näkökulmasta

Kuurojen lasten kouluopetus ei ole vielä kovin vanha asia. Se on päässyt vasta kahdensadan vuoden ikään. Maailman ensimmäinen kuurojenkoulu nimittäin perustettiin v. 1760. Sen alkuunpanija oli ranskalainen abbé Charles Michel de l'Êpée, joka avasi sanotun koulun Pariisissa mainittuna vuonna. Kielellisenä keinona oli viittomamenetelmä. Yksityisiä kuuroja oli kuitenkin opetettu jo sitä ennen muutamissa paikoissa maanosaamme. Sellaista kokeilua oli tapahtunut etupäässä puhemenetelmää käyttäen.

Kuten tämän lehden lukijat hyvin tietävät, on Suomen ensimmäisen kuurojenkoulun perustanut Karl Oskar Malm. Hänen aloittamansa Porvoon kuurojenkoulu täytti sata vuotta 1946. Se on siis maamme vanhin kuurojenkoulu ja se on nykyään ainoa ruotsinkielinen kuurojen oppilaitos Suomessa.

Tammikuussa 1960 ehti sadan vuoden ikään Turun kuurojenkoulu, jonka puuhaamisessa Karl Oskar Malm oli myös mukana. Kuluvan vuoden syyslukukaudella viettää satavuotisjuhlaa Kuopion kuurojenkoulu. Muut kuurojen lasten koulut ovat sitä nuorempia, sillä Mikkelin kuurojenkoulu on perustettu 1893, Jyväskylän kuurojenkoulu 1894 ja Oulun kuurojenkoulu 1898.

Jo kauan ennen kuurojen kouluopetuksen alkua oli maassamme esiintynyt yksityisenä kuurojenopettajana salpietarikeittimöiden tarkastaja Abraham Argillander (1722—1800). Hän opetti puhemenetelmää käyttäen kuuroa lankoansa Wolfgang Helsingiusta suunnilleen samoihin aikoihin, jolloin de l'Êpée aloitti kuurojen kouluopetuksen Ranskassa. Wolfgang oli silloin noin 12 vuoden ikäinen. Opetustyötään Argillander on jälkimaailmalle selostanut pikku kirjasessa, joka painettiin Tukholmassa 1771. Argillander on Suomen ja samalla koko Pohjolan ensimmäinen kuurojenopettaja.

Kuurojen lasten koulujen lisäksi on tällä vuosisadalla ryhdytty huolehtimaan myös kuurojen nuorten ammatillisesta opetuksesta maassamme. Mutta se asia ei kuulu tämän kirjoituksen puitteisiin.

Kuurojen lasten koulut ovat kaikki valtion oppilaitoksia. Niitä sekä samalla sokeain lasten kouluja koskeva ensimmäinen yhteinen asetus annettiin 1892. Samana vuonna aistivikaisten lasten koulujen ensimmäiseksi tarkastajaksi tuli maisteri Valter Forsius, joka siinä tehtävässä suoritti pitkän ja ansiokkaan elämäntyön aina vuoteen 1926 asti.

Uusin asetus kuurojen- ja sokeainkouluista on annettu 19 päivänä toukokuuta 1961 ja se tuli voimaan kuluvan lukuvuoden alussa eli siis 1. 8. 1961. Kun sanotun asetuksen soveltaminen toi mukanaan monia ongelmia, joihin oli saatava selvitystä, pidettiin kouluhallituksessa Helsingissä kuurojen- ja sokeainkoulujen johtajien kokous 20. 11—21. 11. 1961. Viimeksi vastaavanlainen kokous oli järjestetty jo melkein neljännesvuosisata sitten eli maaliskuun puolivälissä 1938. Nyt pidetyssä johtajien kokouksessa käsiteltiin useita koulujen kasvatus- ja opetustyötä sekä hallintoa koskevia kysymyksiä, joiden johdosta tehtiin esityksiä kouluhallitukselle. Kokousta kunnioittivat läsnäolollaan mm. kouluhallituksen pääjohtaja R. H. Oittinen, esittelijä Zoe Lietz opetusministeriöstä, koulutoimenjohtajat A. Salmela ja Gösta Cavonius, osastopäällikkö A. Salervo ja kouluneuvos Urho Somerkivi. Paitsi kuurojen- ja sokeainkoulujen johtajia oli kokouksessa tarkkailijoina mukana kuurojen ja sokeain ammatillisten

koulujen rehtoreita ja johtajia sekä Suomen Kuurojen Liiton edustajana dipl.insinööri Runo Savisaari.

Kuurojenkoulujen rakennukset ovat melkein kokonaan peräisin viime vuosisadalta ja siitä syystä jo osaksi aikansa palvelleita. Kolmekymmenluvun alussa Porvoon kuurojenkouluun tehtiin lisärakennus poikien asuntolaksi. Pari vuotta sitten Oulun kuurojenkoulun pohjakerrokseen rakennettiin uusia huonetiloja. Näin voitiin koulun asuntolaan majoittaa varsinaisten asuntolan lasten lisäksi kaikki ulko-oppilaat. Sellaista järjestelyä on oppilaiden huollon ja kasvatuksen kannalta pidettävä sangen edullisena. Nykyisen käsityksen mukaan ei tosin oppilasasuntola voi täysin korvata hyvää kotia eikä lasten sosiaalinen kelpoisuus kehity sen suppeassa piirissä yhtä nopeasti kuin luonnollisessa kasvuympäristössä. Suomessa on kuitenkin edelleen ylläpidettävä asuntolakouluja, sillä suhteellisen harvaan asutussa maassamme ei voida perustaa kuurojenkouluja kaikkien oppivelvollisuusikäisten kuurojen lasten kotien välittömään läheisyyteen. Mitä taas tulee kasvatukseen sosiaalista kelpoisuutta silmällä pitäen, niin sellaiseen on mahdollisuutta myös asuntolakoulussa, kun asia hoidetaan tarkoituksenmukaisesti. Toisin sanoen kuurojenkoulun asuntolasta on rakennettava silta kuulevien ihmisten maailmaan. Eräänä sillanrakennuskeinona voi olla "sisupartiotyö", jossa nimenomaan koulun ulkopuoliset partiojohtajat ovat mukana. Koulun opettajat saattavat antaa apuansa esimerkiksi sillä tavoin, että kuuluvat tyttöjen ja poikien partiolippukuntien vanhempainneuvostoon. Yhteyttä sosiaaliseen kenttään on saatavissa myös "kummiperheiden" välityksellä. Koulupaikkakunnalta varmaan on löydettävissä sellaisia koteja, jotka mielellään kutsuvat yhden tai kaksi kuuroa asuntolanoppilasta vapaa-aikoina kyläilemään omien lasten luokse. Tässä on esillä vain pari mahdollisuutta, mutta ei ole vaikea suunnitella lisää samantapaisia.

Palataksemme kuitenkin takaisin koulujen rakennusasioihin, on ilo kertoa, että Mikkelin kuurojenkoulun uudisrakennus nousee parasta aikaa harjakorkeuteen. On todennäköistä, että koulu pääsee muuttamaan upo uusiin suojiin ensi lukuvuoden alussa.

Kaikkein heikoimmissa olosuhteissa toimii tällä hetkellä Jyväskylän kuurojenkoulu. Sen uudisrakennussuunnitelma on kuitenkin vireillä. Jos yllättävää estettä ei ilmene, myös Jyväskylän kuurojenkoulu pääsee muuttamaan vielä tämän vuosikymmenen varrella uusiin ja kaikin puolin ajanmukaisiin rakennuksiin. Samalla koulusta tehdään kirjoituskoulun sijasta puhekoulu. Kuurojenopettajain valmistus tulee silloin tapahtumaan tässä koulussa yhteistoiminnassa Jyväskylän kasvatusopillisen korkeakoulun kanssa.

Karl Oskar Malm oli oman kouluopetuksensa saanut viittomametodin mukaisena. Maamme kuurojenopetus oli myös viittomakielistä aina viime vuosisadan vaihteeseen saakka. Silloin tuli päämenetelmäksi puhemetodi. Sen rinnalla käytetään nykyään kirjoitusmenetelmää apukoulutasolla olevien kuurojen lasten kouluopetuksessa. Meidän päivinämme viittomamenetelmä on kokonaan jäänyt pois kuurojen lasten kouluopetuksesta.

Viittomakieltä kuitenkin halutaan yhä vielä kuurojen oppivelvollisuuskoulun opetukseen puhekielen rinnalle. Siten muodostuvaa opetustapaa kutsutaan "simultaanimenetelmäksi". Ensi katsannolta se näyttää sangen luonnolliselta ja houkuttelevalta. Millään tavoin väheksymättä viittomakieltä aikuisten kuurojen sivistystyössä on valitettavasti kuitenkin todettava, että pedogoginen kokemus ei lainkaan puolla simultaanimenetelmän soveltamista kuurojen lasten opetukseen. Se suhteellisen lyhyt aika, minkä oppivelvollisuuskoulun käyminen kuurolta lapselta ja kasvavalta vaatii, on hänen oman etunsa vuoksi kulutettava kokonaan puhemenetelmän mukaiseen opetukseen. Puhemenetelmän ohessa tulee kysymykseen kirjoitusmetodi, mutta sekin vain niiden kuurojen kohdalla, joille ei heikon kehityskyvyn vuoksi puhekieltä saateta menestyksellä opettaa. Oppivelvollisuuskoulun varsinaisesta koulutyöstä ei ole varaa uhrata yhtään koulutuntia viittomakielen hyväksi.

Viittomakielen erityinen vaaliminen kuurojen lasten kouluissa ei sitä paitsi ole edes välttämätöntä. Ensiksi siitä syystä että kuurojen kouluopetus on meillä alkanut viittomakielisenä, kuten jo tuli edellä sanotuksi. Tämän johdosta viittomakieli on kaikesta vastustuksestakin huolimatta säilynyt näissä kouluissa oppilaiden keskeisenä kommunikaatiovälineenä ja se siirtyy jatkuvasti perintönä oppilaspolvelta toiselle. Jo ensimmäisen syyslukukauden aikana kuurojenkoulun uudet oppilaat omaksuvat viittomakieltä vanhemmilta koulutovereiltaan enemmän kuin aikaisemmin opettajien mielestä on ollut suotavaa. Vaikka nykyajan kuurojenopettaja ei suhtaudu viittomakieleen niin hylkäävästi ja tylysti kuin "puhdas puhemetodi" on joskus edellyttänyt, ei hän kuitenkaan voi sallia viittomista puheluokan työssä. Mutta sen sijaan ei kukaan järkevä pedagogi enää sitä kiellä oppilaiden vapaissa harrastuksissa eikä ylipäänsä luokan ulkopuolella tapahtuvassa toiminnassa. Niinpä kuurojen pappi voi koulussa järjestämässään hartaustilaisuudessa käyttää simultaanimenetelmää kenenkään asettamatta siihen estettä. Kuurojenkoulujen juhlissa esitetyt näytelmäkappaleet tapahtuvat yleensä viittomakielellä. Nykyisen käsityksen mukaan olisikin typerää vaatia, että puhekoulun näytelmäkappaleet on aina ja ehdottomasti esitettä-

Jatk. siv. 14.

Vetoomus Suomen kuuroille

Kuten kaikki tiedämme, sanotaan avioliittolaissa: "Kuuromykkä älköön myöskään ilman Tasavallan Presidentin lupaa menkö avioliittoon toisen kuuromykän kanssa, paitsi milloin jommankumman kuuromykkyys ei ole perinnöllistä". Suomen Kuurojen Liitto on ehdottanut, että tämä kohta muutettaisiin. Sen johdosta Väestöliitto on pyytänyt meitä tutkimaan, kuinka paljon Suomessa on perinnöllistä kuuroutta ja mikä vaikutus olisi lain muutoksella. Tässä tarkoituksessa lähetämme kuuroille aviopareille kyselykirjeen, jonka pyydämme huolellisesti täyttämään ja palauttamaan. Asian selvittäminen on tärkeää kaikille Suomen kuuroille. Kiitämme etukäteen saamastamme avusta.

Helsingissä tammikuun 31. p:nä 1962.

Jaakko Lumio
korvatautiopin dosentti

Pertti Paljakka
Korvaklinikan apulaislääkäri

Kertomus Suomen Kuurojen Liitto r.y:n toiminnasta vuonna 1961

1. YLEISTÄ

Liittomme on toiminut kuluneena vuotena entisiä suuntaviivojaan noudattaen maamme kuurojen sosiaalisen ja valistuksellisen aseman kohottamiseksi. Toiminta on ollut vilkasta, mistä mainittakoon kuurojen perheenäitien virkistysloma, jonka sai liiton kustannuksella 20 kuuroa perheenäitiä, nuorten kerho-ohjaakurssi, jolla oli 18 osanottajaa. Kuurojen Päivää vietettiin syyskuun 4:nä sunnuntaina Turussa pidetyllä pääjuhlalla, mikä onnistui hyvin.

Vakava tappio kohtasi liittoamme, kun Helsingin Otaniemessä pidettyjen IX Kuurojen Maailmankisojen aattona liittomme puheenjohtaja Urho Kierimo sai äkkiä iäisyyskutsun. Hän oli ollut liittomme puheenjohtajana 26 vuotta. Kiitollisina häntä muistelemme.

2. LIITON VUOSIKOKOUS

pidettiin Turussa maaliskuun 26 p:nä 1961. Sen puheenjohtajana toimi dipl.ins. Runo Savisaari ja sihteerinä oli opett. Jaakko Väisälä. Tärkeimpänä asiana oli liittomme sääntöjen muutosehdotus, joka vihdoinkin hyväksyttiin yksimielisesti. Ne merkittiin Yhdistyrekisteriin 1. 6. 61. Tulkkikursseja ja nuoriso-ohjaajakursseja toivottiin, ensinmainitun toteuttaminen jäi vuoden 1962 puolelle, mutta nuoriso-ohjaajakurssit pidettiin heinäkuun alussa Päivölän kansanopistolla Sääksmäellä. Kuurojen ammattikoulutuksen lisäämiseen ja monipuolistamiseen kiinnitettiin myös huomiota.

3. LIITON HALLITUS

Puheenjohtajana oli 5. 8. 61 saakka johtaja Urho Kierimo ja siitä lähtien herra Emil Mattila. Varapuheenjohtajaksi valittiin agrologi Jaakko Väisälä 3. 9. 61. Muina hallituksen jäseninä ovat olleet rva Katri Pitkänen (Kierimon varajäsen), Runo Savisaari, Jarmo Narmala, Aura Ahlbäck, Urho Lehtimäki, R. Th. Östman ja Kauko Mäkelä. Varajäseninä olivat Erkki Tuliniemi ja Teuvo Lillunen, joka viimemainittu osallistui useimpiin hallituksen kokouksiin. Kokouksia on pidetty 4 kertaa, käsitelty 101 asiaa. Lisätty keskushallitus kokoontui 1 kerran ja käsitteli 39 asiaa.

Lisättyyn keskushallitukseen ovat kuuluneet Kirsti Ahonen, Matti Kattainen, Heevi Tolpo, Nikolai Stefanov, Martta Kattainen, Teuvo Taimisto ja varajäseninä Torsten Rikström, Elias Savisaari ja E. Yli-Petäys. Uusien sääntöjen mukaan on lisätty keskushallitus lakannut.

Erovuorossa hallituksesta ovat v. 1962: Katri Pitkänen, Runo Savisaari ja Emil Mattila. Varajäsentä ei ole.

4. Jäsenistö

Vuoden alussa kuului liittoon 40 toiminnassa olevaa yhdistystä, joissa oli 1.943 henkilöjäsentä.

5. Alotteet

Koska lukuisat valtiovallalle osoitetut anomukset kuurojenkonsulentin saannista olivat osoittautuneet tuloksettomiksi, päätettiin hallituksen kokouksessa 19. 11. 61 ottaa sanottuun tehtävään merkonomi Oiva Virtanen, joka aloittaa työnsä 1. 1. 62 liiton palkkaamana.

Toimeenpannulle kirjanpitokurssille, jonka opettajana on ekonomi Eero Laamanen, osallistui 23 henkeä. Kurssi jatkuu vielä vuoden 1962 puolelle.

6. LIITON TOIMISTO

Liiton toiminnanjohtaja on hoitanut liiton toimistoa ja hallituksen sihteerin tehtäviä, ollen ent. tapaan yhdistysten vapaasti käytettävissä milloin tarvitaan. Toimistoapulaisena on ollut rouva Katri Pitkänen, joka on matkoillaan hoitanut kuurojen hengellisiä tarpeita. Sosiaalihuoltajana ja kuurojen tulkkina on ollut sisar Hilkka Eerikäinen. Rahastonhoitajana on toiminut ekonomi Eero Laamanen. Tilintarkastajina ovat olleet vakuutusjohtaja Urho Hakkarainen ja ekonomi Carl Wilén, varalla Bruno Mouton ja Ole Ahlbäck.

7. Julkaisutoiminta

Kuurojen Lehti-Tidskrift för Döva on ilmestynyt edelleen sekä sen erikoisjulkaisuna Kuurojen Joulu, jota painettiin 15.000 kpl. Painos tuli myytyä melkein kokonaan, mikä huomattavasti helpotti liiton rahatilannetta. Päätoimittajana on ollut Urho Kierimo ja hänen jälkeensä n:osta 10 lähtien Runo Savisaari. Toimitussihteerinä Rurik Pitkänen sekä ruotsinkielisen osaston toimittajana Ulla-Birgitta Laine ja n:osta 10 lähtien Börje Ahlbäck. Toimituskuntaan ovat kuuluneet edellisten lisäksi Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck ja Ragnar Th. Östman.

Liittomme adresseja, sormiaakkoskortteja ja kirjeensulkijamerkkejä on ostettu vähäisessä määrin. Koulukirjat ovat myös tehneet kauppansa, paitsi ruotsinkielinen Katekismus, jolla ei ole ollut lainkaan menekkiä. Liiton 50-vuotishistorialla ei ole ollut mitään menekkiä muuta kuin tutkijoille ilmaiseksi annettuna.

8. KUUROJEN KONGRESSIT

Ruotsissa pidettävää IV Kuurojen Maailmankongressia silmälläpitäen on Pohjoismaiden Kuurojenliittojen Yhteistyökomitea kokoontunut täysilukuisena Vänersborgissa 4–5. 3. 61, jossa liittoamme edustivat puheenjohtaja Urho Kierimo ja toim.joht. Pitkänen. Roomassa oli 27–30. 9. 61 Kuurojen Maailmanliiton eri jaostojen kokoukset valmistamassa esityksiä Tukholman kongressille. Liittomme edustajana kuului KML:n kuntouttamiskomissioon Wiesbadenissa 1959 valittuna toim.joht. Rurik Pitkänen.

9. KUUROJEN PÄIVÄN

pääjuhla pidettiin liittomme kustantamana Turun Kuurojenyhdistyksellä syyskuun 24 p:nä ja ohjelmasta huolehtivat turkulaiset kuurot. Myös sanomalehdistö huomioi tämän juhlan.

10. ÄITIEN VIRKISTYSLOMAT

liiton kustannuksella 10 päivää kestävinä pidettiin 10–19. 7. 61 "Ilonpisarassa" Hämeenlinnan lähellä. Loman sai 20 äitiä. Leirin johtajana ja tulkkina toimi Katri Pitkänen.

11. NUORISO-OHJAAJAKURSSI

pidettiin 11–18. 7. 61 Päivölän kansanopistolla Sääksmäellä. Osanottajia 18. Kurssin johtajana toimi past. Eino Savisaari.

12. KEHOITUSPALKINNOT

Ensimmäistä kertaa jaettiin kuluneena vuotena kehoituspalkintoja kuurojenkoulujen ja kuurojen ammattikoulujen parhaille oppilaille opettajakunnan suosituksen perusteella. Niitä saivat: Jyväskylän koulusta Riitta Leinonen, Oulun koulusta Juhani Laitinen, Turun koulusta Aila Jokinen, Porvoon koulusta Margareta Lassfolk, Turun ammattikoulusta Arvi Hänninen, Nikkarilan talouskoulusta Aili Magga, Inval.säätiön maatalouskoulusta Jussi Malkamäki ja puutarhakoulusta Väinö Romppanen.

13. APURAHAT

Turun Kuurojenyhdistykselle on 75-vuotisjuhlalahjana annettu 20.000:–. Kirjastoapurahoja ovat saaneet Lappeenrannan Kuurojenyhdistys 5.000:– ja Imatran Kuurot r.y. 5.000:–. Äitien virkistyslomaan käytetty 168.850:–. Nuoriso-ohjaajakursseihin 175.080:–. Kristillisten nuorten päivien järjestämiseen Helsingissä 10.000:–. Hengelliseen työhön maallikkopuhujien matkojen kustantamiseksi 80.000:–.

14. ELOKUVA

Tanskasta on ostettu kopio filmistä Døv, valmistettu esityskuntoon filmi Nuorten kulttuuripäivistä Tampereella 1960, äitien lomaleiri Ilonpisarassa 1961 ja katkelmia Kuurojen Maailmankisoista Helsingissä 1961, viimemainitut värillisinä.

15. KOMITEAT

Äitien virkistyskomitea: Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Heevi Tolpo, Hilkka Eerikäinen.

Tulkkitoimikunta: Runo Savisaari, Jaakko Väisälä, Jarmo Narmala, Rurik Pitkänen.

Nuorisotyökomitea: Eino Savisaari, Jarmo Narmala, Kauko Mäkelä, Aura Ahlbäck, varalla Martta Kattainen.
Viittomakielitoimikunta: Lauri Paunu, Sirpa Kostiainen, Eino Savisaari, C.-E. Martola. Yhdysmiehenä Pohjoism. viittomakielikomiteassa: Rurik Pitkänen.

16. KUUROJEN AMMATTIOPETUS

Turun kuurojen ammattikoulun johtokunnassa on liittomme edustajana ollut Elias Savisaari, varalla Urho Lehtimäki.
Invaliidisäätiön Maatalousammattikoulussa on kuurojen vars. opettajana ollut agrologi Jaakko Väisälä.
Bovallius-säätiön Nikkarilan talouskouluun on ehdotettu otettavaksi viittomakielen taitoinen opettaja, että myöskin Jyväskylässä koulunsa käyneet tytöt voisivat siellä saada opetusta.

17. LAINAT

Omakotirahastosta saamiaan lainoja ovat asianomaiset lyhentäneet sopimuksen mukaan.

18. ANSIOMERKIT

Pronssinen ansiomitali on myönnetty Turun Kuurojenyhdistyksen anomuksesta Edvin Raitaselle ja Thorleif Heinrichsille sanotun yhdistyksen 75-vuotisjuhlassa.

19. TALOUDELLINEN ASEMA

Valtionavustusta on liitto saanut sosiaaliministeriöltä 507.400:– ja Raha-automaattiyhdistykseltä 4.000.000:–. Muita tuloja 2.821.690:–. Yhteensä 7.329.090:–. Menot ovat olleet 6.776.525:–. Ylijäämä v:lle 1962 mk 552.565:–.
Helsingissä tammikuulla 1962.

HALLITUS

Omaisuustase 31. 12. 1961

Vastaavaa

Varsinainen omaisuus			
Rahoitusomaisuus			
Rahaa kassassa		33.101:–	
„ postisiirtotilillä		624.957:–	
„ säästötiillä		983.945:–	
Saatavat		357.348:–	1.999.361:–
Vaihto-omaisuus			
Kirjallisuus			295.678:–
Käyttöomaisuus			
aineellinen:			
Kalusto 1. 1. 61	330.539:–		
Lisäys 1961	59.832:–	390.371:–	
Poisto		102.260:–	288.111:–
Muu käyttöomaisuus			140.000:–
Ylimääräinen omaisuus			
Arvopaperit			159.665:–
		mk	2.882.805:–

Vastattavaa

Vieras pääoma		
Lyhytaikainen:		
Lainaa omakotirahastosta	775.418:–	
Siirtyvät erät		
Vuoden 1962 tilausmaksuja	71.450:–	
Oma pääoma		
Pääoma 1. 1. 61.	1.483.372:–	
Ylijäämää vuodelta 1961	552.565:–	2.015.937:–
	mk	2.882.805:–

Tulostase 31. 12. 1961

Kulut

Varsinaiset kulut			
Palkat		1.548.000:–	
Kansanel. ja lapsilisämaksut		76.870:–	
Vuokrat		120.600:–	
Korot		43.205:–	
Poistot		124.860:–	1.913.535:–
Muut varsinaiset kulut:			
Kuurojen Lehti		1.477.018:–	
Kuurojen Joulu		887.856:–	2.364.874:–
Esitelmäapurahat ym. yhdistyksille		369.870:–	
Valitustoiminta		268.429:–	
Sosiaalinen toiminta		208.890:–	
Kustannustoiminta		205.347:–	
Matkakulut:			
ulkomaanmatk.	95.875:–		
kotimaanmatk.	349.220:–	445.095:–	
Päivärahat:			
ulkomaanmatk.	48.000:–		
kotimaanmatk.	314.000:–	362.000:–	1.859.631:–
Klunkitilin menot			638.485:–
Ylijäämä			552.565:–
		mk	7.329.090:–

Tuotot

Varsinaiset tuotot		
Vuokrat		59.520:–
Korot		60.775:–
Kustannusliike		52.400:–
Jäsenmaksut		65.120:–
Kuurojen Lehti	975.615:–	
Kuurojen Joulu	1.608.260:–	2.583.875:–
Ylimääräiset tuotot		
Valtionapu:		
Sosiaaliministeriö	507.400:–	
Raha-autom. varoista	4.000.000:–	4.507.400:–
	mk	7.329.090:–

Helsingissä tammikuun 16 pnä 1962.

Emil Mattila
Puh.joht.

Rurik Pitkänen
Siht.

Täten todistamme, että edelläolevat vuoden 1961 tulos- ja omaisuustaseet on laadittu yleisten kirjanpidon periaatteiden ja hyvän kauppiastavan mukaan.
Helsingissä tammikuun 17 päivänä 1962.

Urho Hakkarainen
HTM

Carl Wilén

TIDSKRIFT FÖR DÖVA
OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

MARS | 66 ÅRGÅNGEN | Nr 3 - 1962

TOLKFRÅGAN

Tolkfrågan har de sistlidna åren oftare varit framme vid förbundsstyrelsens möten. Sålunda uppställdes i början av fjolåret en särskild tolkkommitte för sondering i saken. För att komma närmare inpå i det nuvarande läget i tolkfrågan på resp. "hemmaplan" sände kommitten frågeformulär till alla dövföreningar med vädjan om svar på de åtta frågor formuläret innehöll. Svar erhölls från 20 föreningar. Av detta framgick det, att det i allmänhet fanns att få teckenspråkskunniga tolkar inom föreningarnas egen verksamhetskrets, men fem föreningar anmälde, att lämpliga tolkar fanns ej att få. Av svaren framgick det även, att de tillbudstående tolkarna kunna så att säga delas i tvenne huvudgrupper, barn till döva föräldrar eller därmed jämförande samt de vilka verka inom det andliga eller det sociala området. De till den förra gruppen hörande behärska i allmänhet teckenspråket suveränt, då det inlärts på "naturligt" sätt, men äro för det mesta ohågade och kallelser till tolkuppdrag för dessa äro alltför få. De som höra till den senare gruppen, vilka inlärt tecknena efter mycken möda och tålamod, åter sakna i de flesta fall de förras konstfärdighet. Av svaren framgick det även, att så gott som alla föreningar ansåg det vara av behovet påkallat att anordna särskilda kurser för tolkar.

Man kan ifrågasätta om de döva behöva tolkar. De kan tala begripligt och ha möjlighet att förstå tal från andras läppar. Medan det stora flertalet av döva nuförtiden kan denna konst, finns det även de som ha en så svag talkonst att de ha svårt att komma tillrätta. Likaså är avläsningskonsten på många håll inte den bästa möjliga. Men de döva klara sig i det vardagliga livet i allmänhet rätt bra utan tolk. Men litet mera självförtroende och djärvhet efterlyses. Naturligtvis uppstår litet missförstånd ibland, men den döva blir märkligt nog erfarnare av skadan, så det i allmänhet går rätt bra. Ibland inträffar likväl sådana händelser, som viker sig från det vardagliga livet. Härvid behövs ofta tolk som hjälp, och därvid kommer det ofta fram om sådan kan fås. Om inte, kan följderna bli ödesdigra misstag.

Teckenspråkskonsten bland de hörande är inte sällan allmän. Man kan förmoda, att några få tecknena inlärda och inte ha alltför svårt att begagna dessa. Eller kanske inte. Inlärandet är ofta beroende av vederbörandes tålamod, energi och övning. Beträffande tålamodet, är det ju olika hos många. Andra åter ha svårt att få händerna att uttrycka tydligt nog och hos en del kan teckenspråket bli direkt njutbart. Energi och trägen övning är det bästa sättet att komma långt. Teckenspråkets inlärande och begagnande är inte en svår sak, bara man förstår sig på dessas tydande. Tyvärr nog är vårt teckenspråk inte gemensamt i hela landet. Det finns ett antal "dialekter" och stilar och man kan nästan säga att, hos varje människa finns en egen individuell teckenspråksstil. Redan detta gör att det kan bli en hart när en övermäktigt uppgift för den som lärt sig de rätta tecknena, enkannerligen de hörande som med stor möda åtagit sig tolkens uppgift.

Med avslägsnandet av felen i teckenspråket i blickpunkten samt att göra det gemensamt för hela landet har Finlands Dövas Förbunds styrelse tillsatt en teckenspråkskommitte, som senaste höst och denna vinter flitigt samlats och tillsatt sig att som sitt mål få till stånd en ordbok i teckenspråket.

En tillfredsställande lösning i tolkfrågan vore viktigt för landets döva. Ett nät av dugliga tolkar bör med det snaraste stås till förfogande för alla. Tillsättandet av flere konsulenter för döva kan också vara en stor hjälp. Lika viktig är det att förmå barnen till döva föräldrar att ta del i saken, då de ju i allmänhet behärska teckenspråket alltsedan barndomen och också kommit i beröring med andra döva. Frågan är bara den, som de anse sig, att inte bara vara till hjälp för sina föräldrar, utan även för andra döva som äro i behov därav.

De i sistlidna januari hållna första kurserna för tolkar visade att intresset var glädjande stort och att flere sådana kurser i framtiden vore till stor nytta. Kurserna visade även att vidare förkovran i teckenspråket skulle vara av stor vikt. I alla fall har man tagit ett stort steg framåt för en tillfredsställande lösning i tolkfrågan.

Berättelse över Finlands Dövas Förbunds r.f. verksamhet under år 1961

1. Översikt

Förbundet har under det gångna året verkat enligt tidigare riktlinjer, att höja det sociala och utvidga bildningsnivån bland de döva. Verksamheten har varit livlig, bl. a. må främst nämnas de av förbundet bekostade semesterdagarna för döva mödrar, klubbledarkurserna för ungdomar som samlade 18 deltagare, de Dövas Dag som den 4 september firades i Åbo med en huvudfest som blev lyckad.

En tung förlust fick förbundet utstå då förbundsordföranden Urho Kierimo plötsligt avled i Otnäs strax innan de 9:de världsspelen för döva skulle öppnas. Han hade verkat som förbundets ordförande i 26 år. Hans minne bevaras för alltid i tacksam hågkomst.

2. Förbundets årsmöte

hölls den 26 mars 1961 i Åbo. Som dess ordförande fungerade dipl.ing. Runo Savisaari med lärare Jaakko Väisälä vid protokollet. Viktigaste ärende var förslaget om förbundsstadgarnas ändring som likväl godkändes enhälligt. De inregistrerades till föreningsregistret den 1. 6. 1961. Kurser för tolkar och ungdomsledarkurser konstaterades vara önskvärda, de förstnämnda kunde gå i början på 1962, medan ungdomsledarkurserna höllos i början på juli i Päivölä folkhögskola i Sääksmäki. Utvidgandet av yrkesskolningen för döva ägnades även stor uppmärksamhet.

3. Förbundsstyrelsen

Förbundets ordförande var intill den 5. 8. 61 dir. Urho Kierimo och därefter hr Emil Mattila. Till viceordförande valdes den 3. 9. 61 agrolog Jaakko Väisälä. Övriga styrelsemedlemmar voro fru Katri Pitkänen (suppleant för Kierimo), Runo Savisaari, Jarmo Narmala, Aura Ahlbäck, Urho Lehtimäki, R. Th. Östman, Kauko Mäkelä, Suppleanter voro Erkki Tuliniemi och Teuvo Lillunen, varav den sistnämnde deltog i styrelsemöten. Möten har hållits 4 gånger varvid 101 ärenden behandlades. Förstärkta centralstyrelsen sammanträdde 1 gång och behandlade 39 ärenden.

Till förstärkta centralstyrelsen har hört Kirsti Ahonen, Matti Kattainen, Heevi Tolpo, Nikolai Stefanov, Martta Kattainen, Teuvo Taimisto och suppleanterna Torsten Rikström, Elias Savisaari och E. Yli-Petäys. Enligt de nya stadgarna har centralstyrelsen slopats.

I tur att avgå äro år 1962: Katri Pitkänen, Runo Savisaari och Emil Mattila. Ingen suppleant finns.

4. Medlemsantalet

I början av året hörde till förbundet 40 i verksamhet varande föreningar, med tillsammans 1.943 enskilda medlemmar.

5. Initiativ

Enär ett antal till staten adresserade ansökningar om bidrag för dövkonsulentstjänsten visat sig vara resultatlösa, beslöt förbundsstyrelsen vid mötet den 19. 11. 61 på egen risk tillsätta ovannämnda tjänst samt utsåg merkonom Oiva Virtanen till Finlands första dövkonsulent. Han tillträdde tjänsten den 1. 1. 62 och avlönas av förbundet.

Till bokföringskursen, vars lärare är ekonom Eero Laamanen, hade 23 personer anmält sig. Kurserna pågå ännu under detta år.

6. Förbundets kansli

Förbundets verksamhetsledare har som förut skött kansligöromålen och haft hand om sekreterarens åligganden och vid behov stått till förfogande för föreningarna. Som kanslibiträde har fungerat fru Katri Pitkänen, som även vid resor anlitats vid andliga tillfällen. Som socialvårdare och som de dövas tolk har fungerat syster Hilkka Eerikäinen. Förbundskassörens åligganden har handhafts av ekonom Eero Laamanen och revisorer har varit försäkringsdirektör Urho Hakkarainen och ekonom Carl Vilén, med Bruno Mouton och Ole Ahlbäck som suppleanter.

7. Publiceringsverksamheten

Kuurojen Lehti-Tidskrift för Döva har utkommit som förut likaså specialnumret Kuurojen Joulu, som tryckts i 15.000 ex. Upplagan slutsåldes nästan helt, vilket märkbart lättade förbundets ekonomiska läge. Huvudredaktör har varit Urho Kierimo och efter honom från n:o 10 Runo Savisaari. Redaktionssekreterare var Rurik Pitkänen och som svenskspråkig redaktör fungerade Ulla-Britt Laine och fr.o.m. n:o 10 Börje Ahlbäck. Till redaktionskommitten har hört utom de förenämnda även Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck och Ragnar Östman.

Förbundets adresser, fingeralfabetskort och brevmärken har sålts till ett litet antal. Skolböcker har även gått åt, förutom den svenskspråkiga katekesen vilken inte haft någon som helst åtgång. Förbundets 50-års publikation har även haft ingen åtgång alls förutom då det gratis tilldelats för studium.

8. Dövkongresserna

Med den i sinom tid i Sverige hållna IV världskongressen för döva i blickpunkten samlades nordiska samarbetskongressen fulltaligt i Vänersborg den 4—5. 3. 61 varvid Finland företrädde av ordf. Urho Kierimo och sekr. Pitkänen. I Rom samlades den 27.—30. 9. 61 världsförbundets olika sektioner till möten för att göra förberedelser för nästa världskongress i Stockholm. Finlands representant var red. Rurik Pitkänen, som hör till utbildningskommissionen.

9. De Dövas Dag

Huvudfesten hölls på förbundets försorg i Åbo den 24 september och programmet ombesörjdes huvudsakligen av de döva i Åbo. Även i pressen blev dagen och festen uppmärksammad.

10. Mödrarnas semesterdagar

föranstaltades på förbundets försorg och bekostnad nära Tavastehus och räckte i 10 dagar nämligen den 10—10. 7. 61. 20 mödrar åtnjöto en välförtjänt semester och som lägerledare och tolk fungerade Katri Pitkänen.

11. Ungdoms-instruktörskursen

hölls den 11—18. 7. 61 i Päivölä folkhögskola i Sääksmäki med 18 deltagare. Kursledare var pastor Eino Savisaari.

12. Uppmuntringspris

utdelades för första gången i fjol till döv- och yrkesskolornas bästa elev, utsedd av resp. skolas lärarkollegium. Prisets storlek var 5 000 mk och tillföllo följande elever: från Jyväskyläskolan Riitta Leinonen, Uleåborgskolan Juhani Laitinen, Åboskolan Aila Jokinen, Borgåskolan Margareta Lassfolk, yrkeskolan i Åbo Arvi Hänninen, hushållsskolan i Nikkarila Aili Magga, Invalidstiftelsens jordbruksskola Jussi Malkamäki och trädgårdsskolan Väinö Romppanen.

13. Understöd

Till Åbo Dövas Förening har som 75-årsjubileumsgåva donerats 20.000:—. I biblioteksunderstöd har utdelats 5 000:— vardera åt Villmanstrand och Imatraföreningarna. För mödrarnas semesterdagar har gått åt 168.850:— och för ungdomsinstruktörskursen 175.080:—. För kristliga ungdomsdagarnas anordnande i Helsingfors har givits 10.000:—. För det andliga arbetets föredragshållares resor har gått åt 80.000:—.

14. Film

Från Danmark har inköpts en kopia av filmen Døv, framställts i färdigt skick filmen från ungdomskulturdagarna i Tammerfors 1960 och från mödrasemestern i Tavastehus 1961 samt glimtar från VM-spelen i Helsingfors 1961, den sistnämnda i färg.

15. Kommittéer

Mödrarnas semesterkommitté: Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Heevi Tolpo, Hilkka Eerikäinen.

Tolk-kommissionen: Runo Savisaari, Jaakko Väisälä, Jarmo Narmala, Rurik Pitkänen.

Kommitten för ungdomsarbetet: Eino Savisaari, Jarmo Narmala, Kauko Mäkelä, Aura Ahlbäck, suppleant Martta Kattainen.

Teckenspråkskommitten: Lauri Paunu, Sirpa Kostiainen, Eino Savisaari, C-E. Martola. Förbindelselänk med Nord. teckenspråkskommitten: Rurik Pitkänen.

16. De dövas yrkesskolning

Vid yrkesskolan för döva i Åbo har förbundet företrätts av Elias Savisaari med Urho Lehtimäki som suppleant.

Vid Invalidstiftelsens jordbrukarskola har agrolog Jaakko Väisälä verkat som de dövas ordinarie lärare.

För Bovallius-stiftelsen har föreslagits att vid Nikkarila hushållsskola bör antagas en i teckenspråket väl förfaren lärare så att de flickor vilka genomgått Jyväskyläskolan kunna erhålla undervisning där.

17. Lån

De föreningar vilka erhållit lån från egnahemsfonden, ha avkortat densamma enligt de uppgjorda kontrakten.

18. Förtjänsttecken

Förtjänstmedaljen i brons har enligt ansökan från Åbo Dövas Förening tilldelats Edvin Raitanen och Thorleif Heinrichs i samband med sagda förenings 75-årsjubileum.

19. Ekonomiska ställningen

I statsunderstöd har förbundet erhållit från socialministeriet 507.400:— och från Penningautomatföreningen 4.000.000:—. Andra inkomster 2.821.690:—, sammanlagt 7.329.090:—. Utgifterna belöpte sig till 6.776.525:—. Överskott till år 1962 552.565:—.

Helsingfors i januari 1962

STYRELSEN

FINLANDS DÖVAS FÖRBUNDS REPRESENTANTMÖTE

hålles i Helsingfors i Elantos festsal Ekogatan 2 söndagen den 25 mars enligt följande program:

Kl 10,30 andaktstund
Kl 11.00 representantmötet börjar.
Kl 19.00 samkväm.
Entre 150:—. Fritt tillträde för representanterna.

De i stadgarnas 10 § nämnda samt de före den 25 febr. genom föreningarna till representantmötet inlämnade och de av förbundsstyrelsen föreslagna ärendena.

Rösträtt har varje förening, som före den 25 febr. insänt medlemsförteckningen och därtill hörande 50:— per årsmedlem till förbundskansliet, sålunda att för 10—49 medlemmar ges en röst, 50—99 medlemmar 2 röster, 100—149 medlemmar 3 röster o.s.v.

Fullmakterna böra ha varit förbundskansliet tillhanda före den 25 februari.

Förbundet erlägger för 1 representant från varje förening resekostnader tur och retur i 2:dra klass samt 1.000:— i dagspengar.

Förstärkta centralstyrelsen sammanträder ej enligt de nya stadgarna.

Styrelsen.

Från hemlandet

JANNE LEHTIMÄKI DÖD. Den 30 januari avled herr Janne Lehtimäki f.d. Seppälä i Helsingfors. Janne Lehtimäki var ett av de stora namnen i de dövas idrottsliv på 1920-talet.

DEN 2 FEBRUARI avled i Helsingfors fru *Amanda Elovaara*. Hon var född den 9. 11. 1885 i Halikko. Hon var medlem i Helsingfors Dövas Förening. På sin tid hörde hon även till styrelsen i föreningens Damklubb och var en av dess äldsta medlemmar. Hon efterlämnar två söner med familj.

JAKOBSTADS DÖVAS FÖRENINGS årsmöte hölls den 4 februari i församlingshemmet. Rätt många hade mött upp till mötet, som öppnades av ordföranden Anton Hellöre. Till att leda förhandlingarna vid års-

Av förekommen anledning vill redaktionen meddela, att artiklar och manuskript till denna tidskrift böra sändas före den 5 i månaden före följande nummer utkommer. T. ex. de artiklar vilka önskas införas i majnumret böra alltså insändas före den 5 april.

VÄDJAN TILL FINLANDS DÖVA

Som vi alla veta, står det i äktenskapslagen: "Dövstum får inte även utan tillstånd av Republikens President ingå äktenskap med annan dövstum, förutom då den ena parten inte är behäftad med ärftlig dövstumhet". Finlands Dövas Förbund har föreslagit, att detta moment i lagen bör ändras. På grund härav har Befolkningsskyddet anmodat oss undersöka huru många som i Finland har ärftlig dövhet och vilka följder det blir av lagändringen. För att få en överskådlig visshet i saken, sända vi till döva äkta par frågeformulär, vilka böra omsorgsfullt ifyllas och återsändas. Utredandet av denna sak är synnerligen viktigt för alla Finlands döva. Vi be att få tacka på förhand för den hjälp vi hoppas få.

Jaakko Lumio, docent i öronsjukdomar.
Pertti Paljakka, biträdande läkare i öronkliniken.

mötet valdes Alf Bjong med Per Björkvik vid protokollet.

Årsberättelsen och kassaredovisningen föredrogs och godkändes varpå styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet för det gångna året. Till ordförande för år 1962 återvaldes Anton Hellöre, viceordförande blev Alf Bjong, sekreterare Aili Hellöre, kassör Paul Lindberg och ledamot Jalo Nuolikoski. Till buffetföreståndarinna valdes Aina Hellöre. Revisorer blevo Ole Sandström och Tyyne Fagerlund. Uppbördsman är Ole Sandström.

Jakobstads Dövas Förenings representant till Finlands Dövas Förbunds representantmöte blev Anton Hellöre med Jalo Nuolikoski som ersättare. Mötet behandlade en del andra ärenden och man diskuterade om en österbottnisk landskapsfest som skall anordnas i början av juli i Jakobstad. Vi återkommer senare med datum och program till dessa festdagar i tidskriften.

Sekr.

Idrottsnyheter

TÄVLINGSINBJUDAN. SKUL:s *korgbollsmästerskapstävlingar* hålles den 31. 3—1. 4. i Jyväskylä under "Jalo's" arrangemang och matcherna gå på två platser, lördag i Keski-Suomen Yhteiskoulu, söndag i Cygnaeuska folkhögskolan.

Anmälan om deltagande bör sändas före den 12 mars under adress Erkki Hummelin, Välikatu 6, Jyväskylä.

Jyväskylän Kuurojen Urheiluseura Jalo r.y.

I anslutning till korgbollsmästerskapen i Jyväskylä anordnas ett trevligt samkväm lördag kl. 20 i Cygnaeuska folkhögsskolan med bl.a. möjligen förevisning av filmen från sistlidne sommars världsspel för döva i Helsingfors.

Avslutningsfesten med prisutdelning hålles söndag kväll kl. 19 i det forna Vapaakirkko benämnda huset bredvid dövskolan.

Första korgbollsmatchen spelas lördag kl. 14.00.

IDROTTSKLUBBEN HERO arrangerar trevlig m a s k e r a d i Helsingfors Dövas Förenings lokal Elisabetsgatan 27 A lördagen den 10 mars kl 20. Goda priser utdelas för de bästa maskeraddräkterna. Välkomna!

TÄVLINGSINBJUDAN

Nationella BORDSTENNISTÄVLINGAR hålles söndagen den 15 april kl. 10 i Helsingfors i HDF:s sal, Elisabetsgatan 27 A 8. Herr- och damserier. Anmälningar på platsen innan tävlingarnas början. Vi hoppas på talrikt deltagande.

Helsingfors Dövas Idrottsklubb HERO r.f.

Toivo Tarvonen, ordförande
Tapani Laurila, sekreterare

Bemärkelsedagar

50 ÅR fyllde den 25 februari f.d. Jakobstadsbon *Lennart Westerholm*. Han har numera bosatt sig med familj i Sverige.

50 ÅR fyllde den 27 februari herr *Anton Hellöre* i Jakobstad. Han är mångårig ordförande i Jakobstads Dövas Förening.

70 ÅR fyller den 10 mars fru *Mathilda Ranta* i Fastböle.

60 ÅR fyller den 21 mars fru *Aino Ala-Kilponen* i Tammerfors, Pohtola.

60 ÅR fyller den 23 mars fru *Maria Tuominen*, född Uusijärvi i Perniö, Teijo.

Möten

HELSINGFORS Dövas Förenings Damklubb firar sin 50-åriga tillvaro med en jubileumsfest i Balders festsal, Alexandersgatan 12 den 17 mars kl. 19. Programmet blir rikt och omväxlande.

I samband med jubileet hålles kvinnodagar vilka gå i dövföreningens nyinredda lokal, Eliabetsgatan 27 A söndagen den 18 mars, med början kl. 13. Av programmets bitar må främst nämnas föredrag av läkare och hushållslärarinnor samt klubbens egna medlemmars framföranden. Kaffe mm. serveras. Döva damer, beakta detta sällsynta tillfälle!

Välkomna från när och fjärran!

HELSINGFORS Dövas Förening anordnar samkväm med mångsidigt och trevligt program den 24 mars kl. 19 i Elantos festsal Ekogatan 2. Hjärtligt välkomna från när och fjärran!

FINLANDS DÖVAS BILORGANISATION (Kuurojen Autojärjestö = KA) håller sitt årsmöte i restaurang Tammer-Kilta i Tammerfors, Tuomiokirkonkatu 17 lördagen den 14 april kl 19—01.

I anslutning till årsmötet hålles en gemensam bankett som betingar ett pris av 800:— per person. Medlemmar med fruar välkomna! Anmälan om deltagande bör sändas före den 1 april till adress: Herr Sulo Ikola, Tolarivägen 11 P 100: Norra-Haga. Avgiften bör erläggas genom KA:s postgirokonto n:o 121080.

KUUROJEN LÄHETYS — DE DÖVAS MISSION r.f.
ÅRSMÖTE

hålles i Elantos festsal Ekogatan 2, Helsingfors, söndagen den 25 mars kl. 9. Ärenden, enligt stadgarna.

Styrelsen

OY SURDUS AB

ordinarie bolagsstämma försiggår å Helsingfors Dövas Föreningslokal, Elisabetsg. 27 A 8, lördagen den 24 mars. kl. 14. Behandlas de i bolagsordningen § 9 upptagna ärendena och frågan om höjandet av aktiekapitalet samt ändring av bolagsordningen 2 §.

Styrelsen.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: **Finlands Dövas Förbund r.f.**
Huvudredaktör: **Runo Savisaari,** Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Tel. 462 755.
Red. sekr.: **Rurik Pitkänen,** Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: **Börje Ahlbäck,** St. Robertsg. 1 B 24, Helsingfors. Tel. 624 159. Manuskripten bör sändas till redaktören före resp. månads utgång.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. ☎ 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1961 1/1 årg. 700:—, till utlandet 1000:—.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO ry:n RAHASTOT

Omakotirahasto

Omaisuus 1. 1. 61	5.546.649:—
Tulot	414.604:—
Menot	1.632:—
Omaisuus 31. 12. 61	5.959.621:—

Vakinaiset jäsenmaksut:

Omaisuus 1. 1. 61	178.337:—
Tulot	14.613:—
Omaisuus 31. 12. 61	192.950:—

Kolehtirahasto:

Omaisuus 1. 1. 61	681.445:—
Tulot	68.152:—
Menot	144.785:—
Omaisuus 31. 12. 61	604.812:—

Yhtyneet rahastot

Omaisuus 1. 1. 61	274.320:—
Tulot	23.512:—
Omaisuus 31. 12. 61	297.832:—

Viipurin ja Sortavalan yhd. rahastot:

Omaisuus 1. 1. 61	159.841:—
Tulot	6.853:—
Omaisuus 31. 12. 61	166.694:—

Helsingissä tammikuun 16 p:nä 1962.

Emil Mattila, Puheenj. — Rurik Pitkänen, Sihteeri

Edelläolevat vuoden 1961 rahastot olemme tänään tarkastaneet ja todenneet rahastojen saldot pankkien vastakirjojen mukaisiksi ja arvopaperien määrät yhtäpitäviksi Kansallis-Osake-Pankin notariaattiosaston antaman todistuksen kanssa.

Helsingissä tammikuun 17 päivänä 1962.

Urho Hakkarainen, ekon. HTM — Carl Wilén

TILINTARKASTUSKERTOMUS

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n vuosikokouksessa 26. 3. 1961 valittuina tarkastamaan sanotun liiton ja sen hallussa olevien rahastojen vuoden 1961 tilejä annamme tehtävän suoritettuamme seuraavan lausunnon:

Tarkastuksen aikana olemme tutustuneet liiton vuosikokouksen ja johtokunnan kokousten pöytäkirjoihin, liiton tilinpitokirjoihin ja pankkikirjoihin sekä tositteisiin. Tällöin olemme todenneet seuraavaa:

Tilien avaus perustuu edellisen vuoden vahvistettuun päätöstaseeseen.

Kaikki kirjaukset on varmennettu vastaavilla hyväksyttävillä alkuperäisillä kuiteilla ja muilla tositteilla.

Liiton eri rahastojen talletukset olivat yhtäpitävät pankkien vastakirjojen kanssa.

Pankki- ja postisiirtotilin saldot olivat pankkien todisteiden mukaiset ja päivän kassa vastasi tarkastustilaisuudessa kassatilin erotusta.

Liiton ja sen eri rahastojen omistamien arvopapereiden määrä oli oikea ja olivat ne arvostettu vakavaraisuutta silmälläpitäen.

Tulos- ja omaisuustaseet ovat oikein johdetut kirjanpidosta sekä laaditut yleisten kirjanpidon periaatteiden ja hyvän kauppiastavan mukaan, osoittaen tilivuoden tulos ylijäämää 552.565 markkaa.

Liiton pöytäkirjat olivat asianmukaisessa kunnossa.

Edellä olevaan viitaten, ja kun tarkastuksessa ei ilmennyt aihetta huomautuksiin, ehdotamme:

että tilinpäätös vahvistetaan ja

että asianomaisille tilivelvollisille myönnetään vastuuvapaus vuodelta 1961.

Helsingissä, tammikuun 17 p:nä 1962.

Urho Hakkarainen, Ekonomi HTM — Carl Wilén

KUUROJEN KOULUMME

Tässä lehtemme numerossa alkaa kirjoitussarja, jonka tarkoituksena on antaa lukijakunnalle läpileikkaus maamme kuurojenkouluista. Pyrkimyksenä on lähentää kuurojenkouluja ja niiden opettajia sekä aikuisia kuuroja toisiinsa. Lehtemme tulee kääntymään vuoron perään kunkin koulun johtajan puoleen pyytäen heiltä kuvauksia kouluistaan. Ennen varsinaisia kirjoituksia eri kouluista julkaistaan tässä numerossa aistivialliskoulujen tarkastajan, maist. Veikko Lehvän yleisluontoinen kirjoitus, jossa tarkastellaan kuurojenkoulujamme hallinnon näkökulmasta. Seuraavana on vuorossa maamme vanhin kuurojenkoulu Porvoossa.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n EDUSTAJAKOKOUS

pidetään Helsingissä Elannon juhlasalissa Kaikukatu 2 sunnuntaina maaliskuun 25 p:nä seuraavan ohjelman mukaan:

Klo 10.30 hartaushetki.
„ 11.00 edustajakokous alkaa.
„ 19.00 illanvietto. Pääsy 150:—. Edustajat vapaasti.

Käsitellään sääntöjen 10 §:ssä mainitut sekä ennen helmikuun 25 päivää a.o. yhdistysten kautta edustajakokoukselle lähetetyt sekä hallituksen esittämät asiat.

Äänioikeus on jokaisella yhdistyksellä, joka on helmikuun 25 päivään mennessä lähettänyt jäsenluettelonsa sekä siihen kuuluvat maksut 50:— vuosijäseneltä liiton toimistoon, siten että 10–49 jäseneltä on 1 ääni, 50–99 jäs. 2 ääntä, 100–149 jäs. 3 ääntä jne.

Valtakirjat on lähetettävä liiton toimistoon helmik. 25 p:ään mennessä.

Liitto maksaa kunkin yhdistyksen 1:lle edustajalle edestakaisen matkalipun hinnan 2 lk:n mukaan sekä 1.000:— päivärahan.

Lisätyn keskushallituksen kokousta ei uusien sääntöjen mukaan pidetä.

Hallitus

Jatk. siv. 6.

vä puhekielellä. Jos näin menetellään, niin itse näytteleminen joutuu siitä kärsimään. Kuurojenkoulun oppilaiden teatterissa on viittomakieli ainoa keino, joka todella voi tarjota esteettistä mielihyvää sekä näyttelijälle itselleen että myös katsomolle. Hyvänä esimerkkinä sopii mainita Turun kuurojenkoulun satavuotisjuhlassa esitetyn satunäytelmän "Prinsessa Ruusunen". On vaikea kuvitella, että se olisi kohonnut sellaiseen taiteelliseen tehoon ja arvoon puhekielisenä kuin oli asian laita oppilaiden esittäessä sanotun näytelmän elein ja viittomin.

Toiseksi ei viittomakielelle ole lainkaan vahingoksi, jos sen erityinen hoitaminen siirtyy oppivelvollisuuskoulun kurssin jälkeen. Kuurojen yhdistykset epäilemättä pitävät huolen siitä, että niiden kuurot jäsenet oppivat hallitsemaan kuurojen oman kielen täydellisesti ja esteettisenä vielä siinä iässä, jossa he rupeavat olemaan mukana järjestötoiminnassa.

Joskus kuulee väitettävän, että se ankara ja voimia kysyvä työ, mikä kuurojenkoulussa kulutetaan artikulaatioon ja yleensä puhekielen oppimiseen, ei vastaa tuloksien puolesta tarkoitustaan. Eräiden tietojen mukaan puhekoulun käyneen normaaliälyisen kuuron aktiivinen kielitaito supistuisi 200—500 sanaan. Jos asian laita todella olisi näin, niin silloin pitäisi myöntää, että tulos on sangen heikko. Kuurojenopettaja ei kuitenkaan voi tähän käsitykseen yhtyä, sillä hänellä on asiasta huomattavasti edullisempi kuva. Mikäli tätä kysymystä koskevaa tutkimustyötä tehdään rehellisessä mielessä ja ennakkoluulottomasti sekä ottaen huomioon kaikki mahdolliset virhelähteet, muodostuu lopputulos epäilemättä paljon miellyttävämmäksi kuin yllä mainitut numerot osoittavat.

Maamme kuurojen lasten kouluopetusta moititaan toisinaan myös siitä, että se on ajastaan kovin paljon jäljessä. Sellaisetkin väitteet perustuvat asiantuntemattomuuteen. Edellä mainitun uuden asetuksen mukaan kuurojenkoulun luokanopettajaksi valmistuvalta opetusharjoittelijalta vaaditaan kansakoulunopettajan kelpoisuus. Suurin osa nykyisiä kuurojenopettajia on peruskoulutukseltaan kansankoulunopettajia. Muut ovat suorittaneet siihen verrattavan akateemisen loppututkinnon. Opetusharjoittelu kelpoisuustutkintoineen kuurojenkoulun luokanopettajan virkoja varten kestää kolme lukukautta. Tämä valmistus on nykyoloissa katsottava riittäväksi. Kun opetusharjoittelijat yleensä ovat nuoria ja hyvin arvosanoin kansakoulunopettajain valmistuslaitoksesta päästötodistuksen saaneita henkilöitä, he tuovat aina mukanaan kuurojenopetukseen niitä uusia menetelmiä, joihin he valmistusaikanaan ovat tutustuneet. Kun he samalla vuorostaan saavat koulun entisiltä ja kokeneilta opettajilta esikuvaa ja ohjausta kuurojen opetukselle ominaisissa erityistehtävissä, on opetus- ja kasvatustyö kuurojenkoulussa alati kehittyvää ja aikaansa seuraavaa toimintaa. Sitä koskevaa kirjallisuutta lukien sekä ulkomaisilla opintomatkoilla opettajat hankkivat lisää tietoja ja taitoa työtänsä varten.

Kuurojen kouluopetus vaatii täysin menestyäkseen rauhallisen ympäristön, jossa työnilo vallitsee. Mutta niinhän on kaiken muun vastaavanlaisen inhimillisen toiminnan laita. Meidän kaikkien, jotka siinä tavalla tai toisella olemme mukana koulun piirissä tai sen ulkopuolella, on hyvä muistaa vanhaa ja kulunutta, mutta yhä käyttökelpoista latinankielistä sananpartta: "Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur". Vapaasti suomentaen se kuuluu: "Sovun vallitessa pienet asiat kasvavat, mutta riita tekee tyhjiksi suurimmatkin yritykset". Siihen ajatukseen ei tarvitse kommentteja lisätä.

Uuden asetuksen perusteella kuurojenkouluihin on asetettu johtokunnat. Niihin on saatu jäseniksi arvovaltaisia ja asianomaisen koulun ja sen oppilaiden etua harrastavia henkilöitä. Johtokunnan tukiessa koulun johtajan ja opettajien työtä on aihetta odottaa kuurojenkouluille onnellista ja valoisaa tulevaisuutta.

V. L.

Moottoripalsta

MOOTTORIPYÖRÄILIJÖITTEN JA MOPOILIJOITTEN ON MUISTETTAVA, ETTÄ

— pimeän tai hämärän aikana tai milloin näkyvyys on sumun, vesi- tai lumisateen takia rajoitettu, on kaikissa ajoneuvoissa käytettävä moottoriajoneuvoasetuksen mukaisia valolaitteita ja huolehdittava siitä, että heijastimet ovat puhtaat. Moottoripolkupyörässä on oltava edessä lyhty, joka näyttää eteen ainakin häikäisemätöntä lähivaloa ja takana valolaite, joka näyttää punaista valoa taakse.

Vuonna 1960 kuoli tieliikenteessämme 249 ja loukkaantui 1 846 jalankulkijaa. Alle 15-v. lapsia kuoli 143 ja loukkaantui 1 393.

MUIDEN TIENKÄYTTÄJÄRYHMIEN ON MUISTETTAVA, ETTÄ

— pimeänä aikana on jalankulkijoitten ym. oman turvallisuutensa takia pidettävä mukanaan tarpeeksi voimakas valaisinlaite esim. taskulamppu. Erilaiset ajokit on syytä varustaa tarpeellisella määrällä heijastusnauhasuikaleita. Jalankulkijat turvaavat itsensä parhaiten käyttämällä heijastinta sekä kulkemalla tien v a s e n t a laitaa.

KUUROJEN AUTOJÄRJESTÖ (KA)

vuosikokous pidetään ravintola Tammer-Kiltassa Tuomiokirkonkatu 17 T a m p e r e e l l a lauantaina huhtikuun 14 p:nä klo 19–01.

Osanotto yhteiseen illalliseen vuosikokouksen aikana maksaa mk 800:– hengeltä. Jäsenet tervetulleita myös naisineen. Osanottoilmoitukset lähetettävä huhtikuun 1 päivään mennessä os.: Herra Sulo Ikola, Tolarintie 11 P 100, Pohjois-Haaga. Maksut suoritettava KA:n postisiirtotilille n:o 121080.

Kotimaasta

ELIN RYHÄSEN MUISTOLLE

Me terveet ja voimakkaat käymme tätä maallista polkuamme korskeasti ja sivuillemme katsomatta. Emme halua nähdä vaivaa ja puutetta ympärillämme mikäli sellaista sattuisi tiellemme. — Mitäpä se meille kuuluu mitä muut kärsii, ei ole meidän asiamme auttaa — ajattelemme.

Tämä poismennyt Elin ei ollut sellainen ihminen. Hän oli aikoinaan itse saanut kokea kovia elämässään. Jos hän tiesi jonkun olevan pulassa oli hän aina valmis auttamaan minkä voi ja antamaan omasta vähästään. Muistamme vielä hänet. Jos joku meni naimisiin tai täytti vuosia, oli Elin aina ensimmäisenä viemässä lahjansa ja onnentoivotuksensa ja lukuisa on niiden lahjojen määrä, jotka Elin antoi yhdistykselle. Myös yhdistystoimissa hän oli innokkaasti mukana. Hän toimi Kuurojen Sisun sihteerinä 5 vuotta ja kuului myöskin yhdistyksen johtokuntaan. Emäntänä hänet nähtiin melkein aina yhdistyksen tai urheiluseuran juhlissa.

Elin Ryhänen on synt. Rautalammilla 8. 1. 1907. Kävi vuoden kiertokoulua kunnes 10 v. vanhana sairastui aivokalvontulehdukseen ja menetti kuulonsa. Kävi senjälkeen 6 vuotta Kuopion kuurojen koulua ja koulun loputtua meni suoraan työhön Lauritsalan telakalle. Hän on ollut saman työnantajan palveluksessa kuolemaansa saakka (22 v.). Mainittakoon, että n. 1 1/2 v. ennen tätä kuolemaan johtanutta tapausta sattui hänelle samalla työpaikalla vakava tapaturma, jonka johdosta Elin Ryhänen joutui olemaan sairaalahoidossa n. 6 kk. Vainajaa jäi suremaan aikuinen poika perheineen.

Vainajaa oli saattamassa hänen viimeisellä matkallaan suuri joukko sukulaisia, työtovereita sekä kuulevia ja kuuroja ystäviä. Ruumiinsiunauksen toimitti Lappeenrannan vanhalla hautausmaalla rov. V-V. Kaukovaara, hänen puheensa tulkitsi sisar Pöllänen. Seppelten laskun jälkeen siirryttiin vainajan veljen kotiin muistohetkeä viettämään, tällöin vainajan poika ojensi yhdistyksemme puheenjohtajalle vainajan työtovereiden keskuudestaan keräämän rahasumman, lausuen toivomuksenaan, että perustettaisiin vainajan nimeä kantava rahasto niin ettei vainajan nimi painuisi unohduksiin vaan pysyisi kirkkaana kuurojen keskuudessa.

N. Stefanov.

PIMEÄSSÄ KULKEISSASI PIDÄ «VÄLKKY« MUKANASI. KAUPOISTA NYT NIITÄ SAA KARKOITTAMAAN KUOLEMAA.

† EMMA PÖYHÖLÄ. Joulukuun 22 päivänä kuoli Virroilla vanhaem. *Emma Pöyhölä* kolmea päivää aikaisemmin saamansa halvauskohtauksen johdosta. Hän oli Jäähdyspohjan kylästä, missä hän vietti vanhuudenpäiviään poikansa luona Majalahden tilalla. Hän oli todella "maan hiljaisia", kuuromykkä koko elämänsä. Jatkuva, sitkeä ruumiillinen työ antoikin pääsisällön hänen hiljaiselle elämälleen. Muuten hän pysyi melko terveenä koko pitkän ikänsä. Kuollessaan hän oli nim. yli 81 v. ikäinen. Lähinnä kaipaamaan jäivät lapset perheineen.

Hautaus toimitettiin Loppiaisena Virtain uudella hautausmaalla.

HELMIKUUN 2 p:nä kuoli Helsingissä rouva *Amanda Elovaara*. Hän on syntynyt 9. 11. 1885 Halikossa. Kuului jäsenenä Helsingin Kuurojen Yhdistykseen. Aikoinaan rouva Elovaara toimi yhdistyksen Naiskerhossa, ollen sen vanhimpia jäseniä. Häntä jäi kaipaamaan kaksi poikaa perheineen.

TURUN Kuurojenyhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin tammikuun 13 p:nä Kuurojentalossa. Saapuvilla oli 77 jäsentä.

Edellisen vuoden puheenjohtaja Urho Lehtimäen lausuttua aluksi läsnä olevat tervetulleiksi ja julistaessa kokouksen avatuksi, kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Erkki Yli-Petäys ja pöytäkirjanpitäjäksi Esko Sänkiniemi. Pöytäkirjaa kokouksesta tarkastamaan valittiin Tauno Väisänen ja Sauli Isomäki.

Vuoden 1961 monistetut toiminta- ja tilikertomukset hyväksyttiin ja tilientarkastajien lausuntojen perusteella johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus v. 1961.

Vuoden 1962 puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen Urho Lehtimäki. Tulkoon tässä yhteydessä mainituksi, että U. Lehtimäki on ottanut puheenjohtajan tehtävät vastaan jo 19 kerran. Lippuäänestyksen perusteella tulivat johtokuntaan valisuiksi Esko Sänkiniemi, Th. Heinrichs, Tauno Väisänen, Erkki Yli-Petäys, Sauli Isomäki ja Kerttu Palmunen. Varalle johtokuntaan tulivat Kaino Soini ja Erkki Hannula.

Tilintarkastajiksi tulivat valituiksi Lauri Ollitervo ja Erkki Keski-Levijoki ja varalle Volke Vuorisalo ja Pentti Kostiainen.

Jäsenmaksun suuruus pysyi ennallaan.

Kuurojen Kirkkoneuvostoon valittiin Elias Savisaari, pastori Eino Savisaari, sisar Kirsti Raitio, Justus Heino, Elsa Tikka, Veikko Lakso ja Esko Sänkiniemi.

Huvitoimikunta lakkautettiin ja sen tehtävät annettiin Nuortenkerhon huoleksi.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Erkki Yli-Petäyksen, sihteeriksi Esko Sänkiniemen, rahastonhoitajaksi Tauno Väisäsen, jäsenkirjuriksi Th. Heinrichsin, pääemännäksi Kerttu Palmusen ja kirjastonhoitajaksi Sauli Isomäen.

Kalustonhoitajiksi valittiin U. Lehtimäki ja Th. Heinrchs.

Yhdistyksen isännöitsijäksi valittiin Urho Lehtimäki.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin Lappeenrannassa Kuurojen talolla tammikuun 21 p:nä 1962. Läsnä oli 15 jäsentä ja 6 vierasta.

Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja K. Leppänen kiittäen jäseniä ja toimihenkilöitä kuluneen vuoden toiminnasta.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Otto Heiskanen, sihteeriksi Hilkka Virolainen. Pöytäkirjan tar-

kastajiksi N. Stefanov ja rva N. Vepsä.

Vuosikertomus, tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto hyväksyttiin ilman muistutuksia ja tilivelvollisille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin täysin yksimielisesti Nikolai Stefanov.

Johtokuntaan varsinaisiksi jäseniksi valittiin: Armas Lyytikäinen, Kusti Leppänen, Hilkka Virolainen, ja Ritva Sukevainen. Varalle S. Tynkkynen ja M. Summanen.

Tilintarkastajiksi valittiin herrat Asko Tynkkynen ja Vilho Mälkiäinen, varalle R. Pitkänen ja O. Heiskanen.

Jäsenmaksut päätettiin jättää entiselleen. Yhdistyksen edustajaksi SKL:n vuosikokoukseen valittiin N. Stefanov. Järjestysmiehiksi entiset Eino Leppänen ja Viljo Kirvesmies.

Päätettiin perustaa nuorisotoimikunta ja valittiin siihen pjksi Ritva Sukevainen, muiksi jäseniksi Martti Summanen, Hilkka Kaksonen, Viljo Kirvesmies, Hilkka Virolainen ja K. Leppänen.

Käsiteltiin toimintasuunnitelma. Toimintasuunitelmaan sisältyy mm. keväällä kirkkopäivät, bussi- ja tai laivaretki, lokakuussa esitelmäpäivät yms.

Keskusteltiin uusista rahoitusmahdollisuuksista ja jätettiin ne johtokunnan kypsytettäviksi.

Pohjoismaiden Kuurojen Nuorisoleirille ilmoittautui 6 halukasta, joiden matkaa päätettiin puoltaa. Kuurojen äitien lomaleirille olisi 1 halukas.

Kuurojen Lehden kirjeenvaihtajaksi valittiin N. Stefanov, hän hoitaa myös muun yhdistyksen kirjeenvaihdon.

Päätettiin järjestää jäsenille kuluvana vuonna käytöskilpailu ja palkinnot siihen toivotaan saatavan joltakin liikkeeltä lahjana.

Päätettiin antaa taloudenhoitajalle täydet valtuudet yhdistyksen kokoushuoneen vuokran määräämisessä yms. mikäli halukkaita vuokraajia ilmaantuu.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen alaosasto Nuorten kerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 28 p:nä. Kerhon puheenjohtajaksi tuli Liisa Salokorpi ja johtokuntaan tulivat Elisabet Katainen, Esa Kauppinen, Antti Ikola ja Anita Nurmela, varalle E. Ruohisto ja O. Lehti.

Urheilua

JANNE LEHTIMÄKI POISSA

Yllättäen tuli uutinen, että kuulun urheilijan Janne Lehtimäen (Seppälä) maallinen elämä päättyi tammikuun 30 p:nä.

Janne Lehtimäen nimi (oikeammin Seppälä), liittyi lähes 50 vuotta sitten Suomen urheilun loistavimpiin urheilijanimiin. Siihen aikaan hän pikajuoksijana — varsinkin neljännesmailerina — nosti itsensä kuurona urheilijana sen ajan kuulevien kärkijoukkoon, sellaisten kuuluisuuksien kuin Wilénin ja Wikholmin rinnalle. Hän kilpaili useissa muissakin lajeissa, etenkin viesteissä.

Muistan, kun hänet ensi kertaa tapasin v. 1917 — olin silloin nuori poika ja opettelin urheilun aakkosia — teki pelkkä hänen tuntemisensa minuun voimakkaan vaikutuksen juuri hänen huippuja hipovien tuloksiensa vuoksi.

Muistan vielä Helsingissä v. 1921 olleet Pohjoismaiset kuurojen kilpailut. Oli menossa mailin viesti (800+400+200+200 m). Tunnettu norjalainen Ankile hankki joukkueelleen ensi osuudella noin 10 m etumatkan. Janne toisella osuudellaan vihurin tavoin pyyhälsi norjalaisen kanssakilpailijansa ohi ja teki valtavasti "kaulaa" seuraaville ja varmisti Suomen joukkueelle loistavan voiton. Todettiin tällöin, että Jannen aikaosuus oli tasan 50 sek., mikä siihen aikaan oli korkeinta luokkaa.

Porvoossa v. 1926 pidetyissä yleisissä kuurojen kilpailuissa 100 m loppukilpailussa Janne Lehtimäki oli vielä mukana, voittaen. Kattainen oli toinen ja minä kolmas.

Janne Lehtimäki syntyi 24. 4. 1887 Ypäjällä. Kävi Turun kuurojenkoulun. Ammatiltaan jalkinetyöntekijänä hän työskenteli eräässä tamperelaisessa kenkätehtaassa ja sitten Turussa. Eläkkeelle jouduttuaan hän muutti Helsinkiin.

Lukuisten palkintojensa ohella hän on saanut mm. Suomen urheilun Ansiomitalin ja Kuurojen Urheiluliiton ansiomitalin.

Jo aikaisemmin ovat manan majoille siirtyneet tunnetut urheilijat Oskar Wetzell ja Antti Jokelainen ja nyt Janne Lehtimäki (Seppälä). Nämä kolme olivat vanhan ajan mainehikkaimpia kuurourheilijoita.

Rauhallisen luonteen omaavana ja seuraihmisenä hän oli erittäin pidetty.

Suomen kuuromaailma tekee kunniaa ijäisyyteen siirtyneelle. Hänen nimensä tulee kauan säilymään meidän aikakirjoissamme.

Emil Mattila.

KILPAILUKUTSU

SKUL:n koripallomestaruuskilpailut pidetään Jyväskylässä, Jyväskylän Kuurojen urheiluseura Jalon järjestämänä, 31. 3—1. 4. 1962. Ottelut suoritetaan kahdessa paikassa, lauantaina Keski-Suomen Yhteiskoululla ja sunnuntaina Cygnaeuksen Kansalaiskoululla.

Ilmoittautumiset pyydetään viimeistään maaliskuun 12 p:nä, osoitteella Erkki Hummelin, Välikatu 6, Jyväskylä.

Jyväskylän Kuurojen urheiluseura Jalo r.y.

Jorma Ratavaara puh.joht. *Liisa Särkijärvi* siht.

NÄIDEN KILPAILUJEN yhteydessä järjestetään hauska illanvietto lauantaina klo 20 Cygnaeuksen Kansalaiskoululla, m.m. mahdollisesti saadaan esitettäväksi filmi viimekesäisistä kuurojen Maailmankisoista Helsingissä.

Päättäjäisilta palkintojenjakoineen pidetään sunnuntaina kilpailujen päättyessä klo 19 entisessä Vapaakirkko-nimisessä talossa (kuurojenkoulun vieressä Vapaudenkadun puolella).

Ensimmäinen koripallo-ottelu suoritetaan lauantaina klo 14.00 Keski-Suomen Yhteiskoululla. Tulkaa kaikki joukolla näkemään kuurojen Euroopan parasta koripalloilua. Siis tavataan sitten "Suomen Ateenassa".

KILPAILUKUTSU

Kansalliset PÖYTÄTENNISKILPAILUT pidetään sunnuntaina 15 p:nä huhtikuuta klo 10 HKY:n salissa, Liisankatu 27 A 8, Helsingissä. Mies- ja naissarjat. Ilmoittautumiset paikalla ennen kilpailun alkua. Runsasta osanottoa toivoo

Helsingin Kuurojen Urheiluseura HERO r.y.

Toivo Tarvonen puh.joht. Tapani Laurila siht.

U-s. HERO järjestää ILOISET NAAMIAISET Helsingin Kuurojen Yhdistyksen salissa Liisankatu 27 A 8, lauantaina 10 p:nä maaliskuuta klo 20. Hyvät palkinnot parhaista naamiaispuvuista. Tervetuloa!

TAMPEREEN K.-U:n sarjakilpailut hiihdossa suoritettiin Lielahden maastossa 4. 2. ja tulokset olivat:

Yleinen 15 km: 1) Jorma Valli 1.19,21, 2) Olavi Hakanen 1.23,21, 3) Matti Hoikkanen 1.25,34 ja 4) Jarmo Järventaus 1.28,15.

Ikämiesten 5 km: 1) Toivo Ala-Kilponen 24.33.

Naisten 5 km: 1) Kaarina Lammi 32.31, 2) Marjatta Hahmo 32.32 ja 3) Tuula Katajisto 40.37.

Merkkipäiviä

75 VUOTTA täyttää maaliskuun 10 p:nä rouva *Mathilda Ranta* Puistolassa.

70 VUOTTA täyttää maalisk. 11 p:nä leskirouva *Silja Väisänen* Kuopiossa. Hän on syntynyt Valtimossa työnjohtaja Martikaisen vanhimpana tyttärenä, käynyt Kuopion Kuurojenkoulun, ollen nti Hellströmin oppilaana ja sitten Pieksämäen talouskoulun. Oltuaan jonkun ajan kotitalossaan, muutti Silja Kuopioon, jossa oli muutaman vuoden Kuurojen koulun siivoojana siksi kunnes solmi avioliiton sorvaaja Jussi Väisäsen kanssa ja jäi sitten leskeksi toistakymmentä vuotta sitten. Oli osallistunut Kuurojen yhdistyksen toimintaan, ollen useaan otteeseen yhdistyksen emäntänä. Kutsuttiin Kuurojen yhd. kunniajäseneksi.

Asuu nykyään poikansa perheen kanssa kauniissa, omassa osakkeessaan.

Rauhallista ja valoisaa elämäniltaa toivomme Siljalle.

60 VUOTTA täyttää maalisk. 16 p:nä neiti *Helmi Hakko* Laihialla.

60 VUOTTA täyttää maalisk. 16 p:nä rouva *Astrid Kanerva* Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää maaliskuun 21 p:nä rouva *Aino Ala-Kilponen* Tampereen Pohtolassa.

Aino on syntynyt Killinkoskella, käynyt Oulun kuurojenkoulun ja sittemmin kävi ansiotyössä Killinkosken tehtaassa, meni avioliittoon tunnetun urheilijan Toivo Ala-Kilposen kanssa. He asuivat pikku talossaan, kunnes tehdas siirrettiin Tampereen Lielahteen ja Aino-rouva muutti miehensä mukana Tampereelle muutama vuosi sitten. He asuvat ostamassaan omakotitalossa Pohtolassa.

Aino oli Killinkoskella ollessaan osallistunut yli 30 vuoden aikana Alavuden Kuurojenyhdistyksen toimintaan, ollen 4 vuotta puheenjohtajana, rahastonhoitajana vielä pitemmän ajan ja koko ajan toimivana emäntänä. Huvittavia muistelmia hän kertoi niiltä ajoilta, oli mm. hiihtänyt talvella yli 20 km Alavudelle kuurojen tilaisuuksiin, joskus hevoskyydillä tai polkupyörällä, kun vielä ei ollut linja-autoja liikennettä välittämässä. Aino kutsuttiin Alavuden Kuurojenyhdistyksen 30-vuotisjuhlassa yhdistyksen kunniajäseneksi.

Tampereelle muutettuaan he liittyivät Tampereen Kuurojenyhdistykseen. Täällä Aino osallistui Naiskerhon toimintaan johtokunnan jäsenenä sekä emäntänä. Hänen taitavista ja ahkerista käsistään on syntynyt paljon kauniita käsitöitä naiskerhon ja lähetysompeluseuran myyjäisiin. Kotinsa vieraanvaraisena emäntänä Aino on myös tunnettu. Tänä vuonna Aino tuli valituksi Kuurojenyhdistyksen johtokuntaan, saaden tärkeän rahastonhoitajan toimen.

Herttaiselle Ainolle toivotamme onnea sekä monen monta sisältörikasta toiminnan vuotta kohtalotovereiden keskuudessa. Onneksi olkoon!

K. A.

60 VUOTTA täyttää maalisk. 23 p:nä rouva *Maria Tuominen* o.s. Uusijärvi Perniön Teijolla. Hän on syntynyt Alatorniossa, käynyt Oulun kuurojenkoulun sekä Nikkarilan talouskoulun, josta päästyään hän työskenteli karjatalous- ym. aloilla. Solmittuaan avioliiton Oskari Tuomisen kanssa he hankkivat oman huvilan Paraisilla. Miehensä kuoltua ja heidän kolmen lapsensa hajaannuttuoa pois kotoa, Maria muutti Teijolle nuorimman poikansa perheeseen kodinhoitajaksi. Hän on liittynyt myös Salon seudun Kuurojenyhdistyksen jäseneksi. Onnittelemme.

60 VUOTTA täyttää maaliskuun 24 p:nä rouva *Ida Maria Hänninen* o.s. Liimatainen Suolahdessa. Syntynyt Konginkankaalla, kävi Jyväskylän kuurojen koulun ja Pieksämäen Nikkarilan talouskoulua 3 vuotta. Oli monessa paikassa palveluksessa, kunnes pääsi Suolahden vaneritehtaalle, jossa oli muutamia vuosia. Solmi avioliiton Albin Hännisen kanssa 1939. Nykyään hän käy työssä Rauma-Repola Oy:n tehtaalla. Hän on Äänekosken kuurojenyhdistyksen monivuotinen jäsen.

70 VUOTTA täyttää maalisk. 30 p:nä rouva *Maria Korhonen* Vaasassa.

70 VUOTTA täyttää emäntä *Eeva Suoninen* o.s. Mielonen Viinijärvellä maaliskuun 31 pnä.

Emäntä Suoninen on syntynyt Säämingissä maanviljelijä, herastuomarin tyttärenä, käynyt Jyväskylän kuurojen koulun ja Heimarin puutarhakotitalouskoulun. Oltua eri paikoissa puutarhurina, Sulkavan kunnan ja Savonlinnan kaupungin maatilojen puutarhurina ja taloudenhoitajana avioitui maanviljelijä J. Suonisen kanssa ja nykyisin viettää hän vanhuuden päiviä Viinijärvellä omassa pienessä talossa ja hoitaa pientä maapalstaa kesäisin.

Kokouksia

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Naiskerho järjestää 50-VUOTISJUHLAN Balderin juhlasalissa Aleksanterinkatu 12 maaliskuun 17 p:nä klo 19. Ohjelma on hyvä ja arvokas.

NAISTENPÄIVÄT pidetään Helsingin Kuurojen Yhdistyksen uusitussa huoneistossa Liisankatu 27 A 8 maaliskuun 18 p:nä, alkaen klo 13. Ohjelmasta mainittakoon mm. lääkärin ja talousopettajan esitelmät sekä yhdistyksen omien jäsenten esitykset. Kahvi- ym. tarjoilua. Kuurot naiset, pitäkää mielessä tämä harvinainen tilaisuus.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

TAMPEREELTA. Maaliskuun 17 päivänä järjestetään täkäläisten rouvien tempaus Kuurojen yhdistyksen toiminnan hyväksi. Muistetaan viime vuoden naisten tempausta, joka ylitti toiveet ja odotukset. Nyt sen tempauksen järjestävät rouvat Martta-rouvan johdolla. Varmasti ovat ratkihauskat, ohjelmassa on mm. tanhuja, näytelmä ym. kivaa, joten kannattaa tulla kaukaakin katsomaan ja ehkä makeasti nauramaan.

Maalisk. 4 pnä on talvionginnan kilpailut ja sen ohella he myös järjestävät ohjelmallisen illanvieton, josta ehkä on helmikuun lehdessä mainintа. Mutta kyllä niiden kalavaleet ovat tunnettuja, aina kehuvat saavansa kyynärpään pituisia kaloja — niin kalajuttuja vain ovat.

Siis sydämellisesti tervetuloa Tampereelle maalisk. 17 pnä rouvien tempaukseen, osallistumalla niihin parhaiten tuette Kuurojen yhdistyksen toimintaa. Kaukaa ja lähempää tervetuloa. Näkemiin —

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys järjestää illanvieton monipuolisella ja hauskalla ohjelmalla maaliskuun 24 p:nä klo 19 Elannon juhlasalissa Kaikukatu 2. Läheltä ja kaukaa sydämellisesti tervetuloa!

KEVÄTKAUDEN suurtapaus Turussa. Nuorten kerho toimeenpanee maaliskuun 31 p:nä klo 19.00 suuret *naamiaiskarnevaalit*, Kuurojentalossa Henrikinkatu 4:ssä. Seuraavaksi päiväksi on myös luvassa jotain erikoista. Tervetuloa Turkuun viettämään rattoisaa iltaa.

VAASAN Kuurot naiset järjestävät tempausillan maalisk. 31 p:nä klo 19 Kuurojen valistustalossa. Tervetuloa!

RIIHIMÄEN Kuurot ry. pitää selostustilaisuuden 1 p:nä huhtik. klo 13 päivällä Kansalaisopistolla. Edustaja selostaa liiton vuosikokousta. Tervetuloa kaikki tilaisuuteen.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistyksen Nuorten kerho järjestää illanvieton yhdistyksen huoneistossa Satamak. 1 B 2 huhtikuun 7 p:nä klo 19 hauskalla ja vaihtelevalla ohjelmalla. Tervetuloa Tammerkosken kaupunkiin.

KAINUUN Kuurojenyhdistyksen yleinen kokous pidetään huhtik. 8 p:nä klo 12 Kajaanissa Asuntola 62. Puheenjohtaja Leo Heikkinen selostaa Suomen Kuurojen liiton edustajakokousta. Tervetuloa Kainuussa asuvat kuurot.

IISALMEN Kuurot r.y:n JATKOVUOSIKOKOUS pidetään Keskuskansakoulussa sunnuntaina huhtik. 8 p:nä klo 12.

Esillä sääntömääräiset asiat ja kysymys *yhdistyksen lakkauttamisesta* sekä omaisuuden saatavineen ja velkoineen luovuttamisesta Suomen Kuurojen Liitolle.

Kaikki jäsenet saapuville!

Velallisia kehoitetaan maksamaan velkansa yhdistykselle ennen 2. 4. 62, muuten ne joutuvat pakkoperintään.

Johtokunta

TAMPEREEN K.y:n Naiskerho järjestää huhtik. 14 p:nä hauskan illanvieton monipuolisella ohjelmalla, mm. esitelmä, näytelmä ym. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

Kuurojen Lähetys — De Dövas Mission r.y:n

VUOSIKOKOUS

pidetään Helsingissä Elannon juhlasalissa Kaikukatu 2 sunnuntaina maaliskuun 25 päivänä klo 9. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Johtokunta

OY SURDUS AB

varsinainen yhtiökokous pidetään lauantaina maaliskuun 24 p:nä klo 14 Liisankatu 27 A 8:ssa. Esillä yhtiöjärjestyksen 9 §:n määräämät asiat ja kysymys osakepääoman korottamisesta sekä yhtiöjärjestyksen 2 §:n muuttamisesta. Johtokunta.

LÄMMIN KIITOKSEMME

kaikille kuuroille, Kuurojen Yhdistykselle, Kuurojen Naiskerholle, Kuurojen Kuorolle sekä kuurojen ystäville, jotka niin lämpimästi kunnioittivat rakkaan äitimme

AMANDA SOFIA ELOVAARAN

muistoa ja ottivat osaa syvään suruumme.

Arvo ja Runo Elovaara.

---

†

ELIN MARIA RYHÄNEN

synt. 8. 1. 1907 Rautalammella
Kuoli tapaturmaisesti
Kaukaalla 11. 9. 1961.

Muistoa kunnioittaen

Lappeenrannan Kuurojen Yhdistys r.y.

---

†

Rakas äitimme ja mummomme

EMMA VILHEMIINA PÖYHÖLÄ

synt. 17. 8. 1880, nukkui ikiuneen 22. 12. 1961 Virtain sairaalassa.

Kanssamme suremaan jäivät kaksi sisarta sekä muut sukulaiset ja tuttavat.

Syvästi kaivaten
lastenlapset ja lastenlastenlapset.

Jäi muistoksi työsi ahkera meille.

Lapset

Kiitos, rakas mummu, hyvyydestäsi!

Lastenlapset

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

67 vuosikerta 1962

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: RUNO SAVISAARI, Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Puh. 462 755.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1961 kotimaassa ja Pohjoismaissa 800:—, ulkomaille 1000:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Puh. 882 163.

Kudos

Suosikaa ilmoittajiamme!

VAKUUTUS ON HYVÄ PÄÄNALUNEN

Kaikkia vakuutuksia

POHJA-YHTYMÄ

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.
Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y. Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI
Postisiirtotili n:o 6825

TURKU 3
Sirkkalank 8a B 12
Elias Savisaari

Tilatkaa vuodeksi 1962 – Prenumerera för år 1962 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 67 – 66 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Tilaushinnat:
800:– koko vuodelta. Ulkomaille 1000:–. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun "Kuurojen Joulun" ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 400 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. – Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudessa.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Prenumerationspris:
700:– för hela året utan julpublikation. Till utlandet 1000:–. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 400 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RUNO SAVISAARI
päätoimittaja – huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri – red.sekreterare

BÖRJE AHLBÄCK
svenskspr. redaktör

Oy SURDUS Ab — 1962